

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

zo 17. decembra 2015*

„Hospodárska súťaž — Zneužitie dominantného postavenia — Poľský trh telekomunikácií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 102 ZFEÚ — Podmienky stanovené historickým operátorom na schválenie plateného prístupu nových operátorov k sieti a veľkoobchodným službám širokopásmového prístupu — Oprávnený záujem na konštatovaní porušenia — Pokuty — Povinnosť odôvodnenia — Závažnosť porušenia — Poľahčujúce okolnosti — Proporcionalita — Neobmedzená právomoc — Usmernenia na výpočet pokút z roku 2006“

Vo veci T-486/11,

Orange Polska S.A., predtým Telekomunikacja Polska S.A., so sídlom vo Varšave (Poľsko), v zastúpení: pôvodne M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, advokáti, A. Howard, barrister, a C. Vajda, QC, neskôr M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard a D. Beard, QC,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, v zastúpení: pôvodne P. Rosiak, neskôr K. Karasiewicz, advokáti,

vedľajší účastník konania,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: pôvodne B. Gencarelli, K. Mojzesowicz a G. Koleva, neskôr K. Mojzesowicz, G. Koleva a M. Malferrari, a napokon G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier a J. Szczodrowski, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

European Competitive Telecommunications Association, v zastúpení: pôvodne P. Alexiadis a J. MacKenzie, neskôr J. MacKenzie, solicitors,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je na jednej strane návrh na úplné alebo čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2011) 4378 v konečnom znení z 22. júna 2011 v konaní podľa článku 102 ZFEÚ (vec COMP/39.525 – Poľské telekomunikácie) a na druhej strane návrh na zníženie pokuty uloženej Komisiou v článku 2 tohto rozhodnutia,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia M. Kāņčeva (spravodajkyňa) a C. Wetter,

tajomník: L. Grzegorzcyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. júna 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Orange Polska S.A., je telekomunikačný podnik založený v nadväznosti na nadobudnutie spoločnosťou Telekomunikacja Polska S.A. (ďalej len „TP“) 7. novembra 2013 dvoch spoločností: Orange Polska sp. z o.o. a Polska Telefonia Komórkowa sp. z o.o. (ďalej len „PTK“). Žalobkyňa je tak právnym nástupcom TP, telekomunikačného podniku založeného v roku 1991, v nadväznosti na privatizáciu bývalého štátneho monopolu Poczta Polska, Telegraf i Telefon.
- 2 Dňa 22. júna 2011 Európska komisia prijala rozhodnutie K(2011) 4378 v konečnom znení v konaní podľa článku 102 ZFEÚ (vec COMP/39.525 – Poľské telekomunikácie) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) adresované TP.

1. Technologický, legislatívny a skutkový kontext napadnutého rozhodnutia

- 3 Napadnuté rozhodnutie sa týka poskytovania veľkoobchodných služieb širokopásmového internetového prístupu prostredníctvom úplne neviazaného prístupu k miestnej prípojke v Poľsku v rokoch 2005 až 2009.
- 4 Miestna prípojka označuje fyzické dvojžilové kovové vedenie v pevnej verejnej telefónnej sieti, ktoré spája konečný bod siete v priestoroch účastníka s hlavným rozvádzačom alebo ekvivalentným zariadením pevnej verejnej telefónnej siete.
- 5 Neviazaný prístup k miestnej prípojke umožňuje novým subjektom – nazývaným obvykle „alternatívni operátori“ (ďalej len „AO“) – používať popri historických operátoroch telekomunikačných sietí infraštruktúru telekomunikácií, ktorá už existuje a patrí týmto historickým operátorom s cieľom ponúknuť rôzne služby konečným užívateľom v rámci hospodárskej súťaže s historickými operátormi. Neviazaný prístup k miestnej prípojke sa rozvinul a bol upravený v rámci liberalizácie odvetvia telekomunikácií. Hlavným dôvodom tohto rozvoja bola skutočnosť, že pre AO nebolo ekonomicky udržateľné opätovne vybudovať telekomunikačnú infraštruktúru porovnateľnú, pokiaľ ide o technologickú výkonnosť a zemepisné pokrytie, s infraštruktúrou historických operátorov.
- 6 Uvoľnenie prístupu k miestnej prípojke v Európskej únii sa zaviedlo v súlade s konceptom nazývaným „investičná stupnica“. Podľa tohto konceptu na účely získania prístupu k sieti historického operátora si AO zvolia najskôr čo najlacnejšie technologické riešenia, akými sú veľkoobchodný nájom liniek patriacich historickému operátorovi. Ďalej, keď sa získa klientela, AO si zvolia riešenia, ktoré vyžadujú

viac investícií do výstavby častí ich vlastnej siete pripojenej k sieti historického operátora. Tieto posledné uvedené riešenia, hoci sú drahšie, poskytujú AO viac autonómie vo vzťahu k historickému operátorovi a umožňujú ponúknuť predplatiteľom náročnejšie a rôznorodejšie služby.

- 7 Medzi rôznymi telekomunikačnými službami, ktoré sa môžu poskytovať konečným používateľom prostredníctvom miestnej prípojky, sa nachádza širokopásmový prenos údajov pre pevný prístup k internetu a pre multimediálne aplikácie na základe technológie digitálnej účastníckej linky (Digital Subscriber Line alebo DSL).
- 8 Pevný prístup k širokopásmovému internetu možno tiež poskytovať na základe ďalších technológií, ktoré používajú iné infraštruktúry, napríklad nové prípojky z vysokokapacitných optických vlákien, televízne káblové infraštruktúry (technológia káblového modemu) alebo siete LAN Ethernet, ktorých územný dosah možno rozšíriť použitím technológií WLAN umožňujúcich prenos údajov rádiovými vlnami (Wireless-Fidelity alebo Wi-Fi). Veľkosť týchto infraštruktúr je však všeobecne obmedzená a ich vývoj si vyžaduje podstatné investície.
- 9 Používanie už existujúcich infraštruktúr pokrývajúcich rozsiahle zemepisné oblasti tak vysvetľuje popularitu technológie DSL vo vzťahu k alternatívnym technológiám. V Poľsku počas rokov 2005 až 2010, hoci postupne klesal (zo 62 % na viac ako 50 %), zostal podiel technológie DSL na trhu technológií umožňujúcich pevný prístup k širokopásmovému internetu naďalej na úrovni prekračujúcej 50 %.
- 10 AO, ktorí chcú ponúknuť konečným používateľom služby prístupu k širokopásmovému internetu na základe technológie DSL, môžu nadobudnúť od operátora historickej siete veľkoobchodné produkty širokopásmového prístupu. Na poľskom trhu počas obdobia dotknutého napadnutým rozhodnutím existovali dva veľkoobchodné produkty širokopásmového prístupu, a to na jednej strane vlastný neviazaný prístup k miestnej prípojke (Local Loop Unbundling, ďalej len „prístup LLU“) a na druhej strane prístup nazývaný „širokopásmový“ (Bitstream Access, ďalej len „prístup BSA“).
- 11 Prístup LLU sa odlišuje od prístupu BSA, okrem technologických postupov, dvoma podstatnými prvkami. Po prvé prístup LLU vyžaduje od AO vybudovanie častí ich vlastnej siete s cieľom získať fyzický prístup k infraštruktúram siete historického operátora. V dôsledku toho zahŕňa vyššie investície na ťarchu AO. Po druhé poskytuje AO väčšie možnosti ovplyvňovania parametrov služieb ponúkaných maloobchodným klientom, ako aj možnosť ponúknuť im jednak služby prístupu k internetu a jednak služby hlasovej komunikácie. Prístup BSA, hoci je lacnejší, so sebou prináša viac technologických problémov pre AO.
- 12 Prístup k sieti historického operátora, či už sa uskutočňuje prostredníctvom BSA alebo LLU, je procesom, ktorý prebieha vo viacerých etapách. Možno rozlišovať tri hlavné etapy prístupu k sieti. V prvom rade AO uzavrujú s historickým operátorom dohody týkajúce sa podmienok prístupu k jeho sieti. V druhom rade sa AO pripoja k sieti historického operátora. V treťom rade AO požiadajú o aktiváciu liniek predplatiteľov. Každá z týchto etáp prístupu je rozdelená na viacero podetáp, ktoré závisia najmä od technologických riešení uplatňovaných na prístup BSA a LLU. V priebehu týchto troch etáp môžu AO požiadať historického operátora o oznámenie informácií všeobecnej povahy, ktoré sa týkajú jeho siete.
- 13 Uvoľnenie prístupu k miestnej prípojke je upravené na úrovni Únie a to najmä nariadením (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 2887/2000 z 18. decembra 2000 o neviazanom prístupe k účastníckej prípojke (Ú. v. ES L 336, s. 4; Mim. vyd. 13/026, s. 83) a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349). Ustanovenia týchto aktov boli v Poľsku vykonané ešte pred jeho pristúpením k Únii postupnými zmenami a doplneniami ustawa Prawo telekomunikacyjne (zákon o telekomunikáciách).

- 14 Tento právny rámec v podstate núti operátora identifikovaného národným regulačným orgánom ako operátor s významným vplyvom na trhu, ktorý je vo všeobecnosti historický operátor, poskytnúť AO neviazaný prístup k účastníckej prípojke a súvisiacim službám za transparentných, spravodlivých a nediskriminačných podmienok a prinajmenšom takých výhodných, ako sú podmienky stanovené v štandardnej ponuke. Štandardná ponuka sa prijíma v rámci správneho konania, ktoré sa uskutočňuje pred národným regulačným orgánom. Operátor s významným vplyvom na trhu musí pripraviť návrh štandardnej ponuky a predložiť ju na schválenie tomuto orgánu. Ďalej je návrh štandardnej ponuky predmetom konzultácií s aktérmi na trhu. Národný regulačný orgán je oprávnený uložiť povinnosť zmeniť návrh štandardnej ponuky a na konci konzultácií prijme rozhodnutie, ktorým sa vykoná konečná štandardná ponuka.
- 15 Okrem úlohy, ktorú zohráva v konaní o identifikácii operátora s významným vplyvom na trhu a pri prijímaní štandardnej ponuky, má národný regulačný orgán aj iné právomoci. Koná najmä z vlastného podnetu alebo na návrh dotknutého operátora, aby zabezpečil nediskrimináciu, spravodlivú hospodársku súťaž a hospodársku efektívnosť na trhu a prijíma záväzné rozhodnutia s cieľom rozhodnúť spory medzi operátorom s významným vplyvom na trhu a AO.
- 16 V Poľsku národný regulačný orgán, a to predseda Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty (Regulačný úrad pre telekomunikácie a poštu), ktorý bol od 16. januára 2006 nahradený predsedom Urząd Komunikacji Elektronicznej (Úrad pre elektronické komunikácie, ďalej, odvolávajúc sa na národný regulačný orgán, len „UKE“) konštatoval, že TP disponoval významným vplyvom na trhu veľkoobchodného širokopásmového prístupu. TP tak bola nútená zabezpečiť AO transparentný a nediskriminačný prístup k svojej širokopásmovej sieti a predložiť štandardné ponuky uplatniteľné na služby prístupu BSA a služby prístupu LLU. Tieto ponuky po tom, čo boli predmetom konzultácií s dotknutými stranami, boli vykonané rozhodnutiami národného regulačného orgánu. Prvá štandardná ponuka týkajúca sa prístupu LLU bola prijatá 28. februára 2005 a prvá štandardná ponuka týkajúca sa služieb prístupu BSA (ďalej len „štandardná ponuka BSA“) 10. mája 2006. Tieto ponuky boli postupne mnohokrát zmenené následnými rozhodnutiami UKE.
- 17 Od roku 2005 tak národný regulačný orgán viackrát konal s cieľom napraviť porušenia stanovených povinností zo strany TP, vrátane uloženia pokút. V roku 2009 UKE začal proces, ktorý mal viesť k funkčnému rozdeleniu TP. S cieľom vyhnúť sa tomuto funkčnému rozdeleniu TP podpísala 22. októbra 2009 s UKE protokol o dohode (ďalej len „dohoda s UKE“), podľa ktorého sa dobrovoľne zaviazala predovšetkým dodržiavať svoje právne povinnosti, uzavrieť dohody týkajúce sa podmienok prístupu s AO za podmienok, ktoré sú v súlade s relevantnými štandardnými ponukami a dodržiavať zásadu zákazu diskriminácie AO. Zaviazala sa okrem toho zaviesť systém prognózy pre objednávky AO, otvoriť prístup k jej aplikáciám s cieľom umožniť AO získanie nevyhnutných všeobecných informácií a ukončiť sporové konania, ktoré začala proti rozhodnutiam UKE, ktorými sa vykonávajú referenčné ponuky alebo menia dohody týkajúce sa podmienok prístupu uzavreté medzi ňou a AO. Nakoniec sa TP zaviazala investovať do modernizácie svojej širokopásmovej siete s cieľom umožniť vytvorenie aspoň 1 200 000 nových širokopásmových liniek.

2. Správne konanie

- 18 V období od 23. do 26. septembra 2008 v spolupráci s poľským úradom pre hospodársku súťaž Komisia pristúpila k vykonaniu inšpekcií v priestoroch TP nachádzajúcich sa vo Varšave (Poľsko) podľa článku 20 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES 2003, L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
- 19 Dňa 17. apríla 2009 Komisia rozhodla o začatí konania proti TP v zmysle článku 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 123, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81).

- 20 Komisia prijala 26. februára 2010 oznámenie o výhradách, na ktoré TP odpovedala 2. júna 2010. Vypočutie sa na žiadosť TP uskutočnilo 10. septembra 2010.
- 21 Komisia zaslala spoločnosti TP 28. januára 2011 list, v ktorom ju upozornila na niekoľko osobitných dôkazov týkajúcich sa existujúcich námietok Komisie a uviedla, že by ich mohla použiť v prípadnom konečnom rozhodnutí (ďalej len „list obsahujúci opis skutočností“). Spoločnosť TP odpovedala na tento list 7. marca 2011.

3. Napadnuté rozhodnutie

- 22 Dňa 22. júna 2011 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, ktoré bolo oznámené spoločnosti TP 24. júna 2011. Zhrnutie tohto rozhodnutia bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 9. novembra 2011 (Ú. v. EÚ C 324, s. 7).
- 23 V napadnutom rozhodnutí Komisia identifikovala tri relevantné tovarové trhy, a to:
- veľkoobchodný trh širokopásmového prístupu (veľkoobchodný trh prístupu BSA),
 - veľkoobchodný trh (fyzického) prístupu k sieťovej infraštruktúre (vrátane spoločného alebo úplne uvoľneného prístupu) na pevnom mieste pripojenia (veľkoobchodný trh prístupu LLU),
 - maloobchodný masový trh, ktorý je nadväzujúcim trhom štandardných širokopásmových produktov, ktoré telekomunikační prevádzkovatelia ponúkajú svojim koncovým používateľom na pevnom mieste pripojenia buď prostredníctvom DSL, káblového modemu, LAN/WLAN, alebo iných technológií, s výnimkou mobilných širokopásmových služieb (odôvodnenia 581 až 625 napadnutého rozhodnutia).
- 24 Relevantný zemepisný trh zahŕňa podľa napadnutého rozhodnutia celé územie Poľska (odôvodnenie 626 napadnutého rozhodnutia).
- 25 Komisia konštatovala, že spoločnosť TP bola jediným veľkoobchodným dodávateľom širokopásmového prístupu BSA a LLU v Poľsku. Pokiaľ ide o maloobchodný trh, Komisia konštatovala, že spoločnosť TP na ňom mala dominantné postavenie, keďže z hľadiska príjmov sa jej trhový podiel pohyboval v rozmedzí od 46 % do 57 % a z hľadiska počtu prípojok sa trhový podiel pohyboval v rozmedzí od 40 % do 58 % (odôvodnenia 669, 672 a 904 napadnutého rozhodnutia).
- 26 Komisia konštatovala, že spoločnosť TP zneužívala svoje dominantné postavenie na poľskom veľkoobchodnom trhu prístupu BSA a na poľskom veľkoobchodnom trhu prístupu LLU tým, že odmietala poskytovať prístup k svojej sieti a dodávať veľkoobchodné produkty BSA a LLU (odôvodnenie 803 a článok 1 napadnutého rozhodnutia). Toto zneužitie, ku ktorému došlo na veľkoobchodnom trhu, malo chrániť postavenie TP na maloobchodnom trhu (odôvodnenia 710 a 865 napadnutého rozhodnutia).
- 27 Komisia sa domnievala, že TP vypracovala stratégiu, ktorej existenciu potvrdili viaceré vnútorné dokumenty TP, na obmedzenie hospodárskej súťaže na všetkých stupňoch procesu prístupu k jej sieti (odôvodnenia 707 až 711 napadnutého rozhodnutia).
- 28 Komisia spresnila, že s cieľom uplatniť túto stratégiu spoločnosť TP mala komplexné správanie pozostávajúce z týchto piatich prvkov:
- ponúknutie AO neprimeraných podmienok v dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU, to znamená vylúčenie alebo zmena zmluvných doložiek a rozšírenie lehoty na škodu AO (odôvodnenia 165 až 295 a 714 až 721 napadnutého rozhodnutia),

- oddaľovanie procesu rokovania o dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU (odôvodnenia 296 až 374 a 722 až 747 napadnutého rozhodnutia),
 - obmedzovanie prístupu k svojej sieti (odôvodnenia 375 až 443 a 748 až 762 napadnutého rozhodnutia),
 - obmedzovanie prístupu k účastníckym prípojkám (odôvodnenia 444 až 510 a 763 až 782 napadnutého rozhodnutia),
 - odmietnutie poskytovať spoľahlivé a presné všeobecné informácie nevyhnutné pre AO na prijatie rozhodnutí v oblasti prístupu (odôvodnenia 511 až 565 a 783 až 792 napadnutého rozhodnutia).
- 29 Komisia zdôraznila, že vyššie uvedené praktiky TP mali kumulatívny účinok na AO, ktorí sa stretávali s prekážkami na každom stupni prístupu k veľkoobchodným produktom TP. Uviedla, že hoci každá z týchto prekážok vytvorených spoločnosťou TP, vnímaná jednotlivito, sa môže zdať ako nepodstatná, vnímané spoločne vytvárajú zneužívajúce správanie, ktorého cieľom bolo zabrániť prístupu AO k veľkoobchodnému trhu širokopásmového prístupu (odôvodnenie 713 napadnutého rozhodnutia).
- 30 Komisia dospela k záveru, že zneužívanie, ktorého sa dopustila TP, predstavovalo jediné a pokračujúce porušovanie článku 102 ZFEÚ. Uviedla, že toto porušovanie sa začalo 3. augusta 2005, keď sa začali prvé rokovania medzi TP a AO o prístupe k sieti TP na základe štandardnej ponuky týkajúcej sa prístupu LLU, a pokračovalo prinajmenšom do 22. októbra 2009, keď po začatí konania Komisiou bola podpísaná dohoda s UKE (článok 1 a odôvodnenie 909 napadnutého rozhodnutia, ďalej len, pokiaľ ide o toto obdobie, „obdobie porušovania“).
- 31 Komisia potrestala TP za toto porušenie článku 102 ZFEÚ tým, že jej uložila pokutu vypočítanú podľa pravidiel stanovených v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2, ďalej len „usmernenia z roku 2006“).
- 32 Komisia najskôr určila sumu základu pokuty ako 10 % priemernej hodnoty predajov uskutočnených TP na dotknutých trhoch a takto získané číslo vynásobila koeficientom 4,2, ktorý zodpovedá dĺžke trvania porušenia stanovenej na 4 roky a dva mesiace. Základná hodnota získaná na základe tohto výpočtu dosiahla sumu 136 000 000 eur (odôvodnenia 898 až 912 napadnutého rozhodnutia).
- 33 Komisia ďalej rozhodla neupraviť základnú hodnotu pokuty v závislosti od priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností. Osobitne odmietla zohľadniť ako poľahčujúce okolnosti skutočnosti uvedené TP v jej liste zo 7. marca 2011, ktorým odpovedala na list obsahujúci opis skutočností (odôvodnenia 914 až 916 napadnutého rozhodnutia).
- 34 Nakoniec Komisia uznala, že správanie TP dotknuté napadnutým rozhodnutím bolo tiež predmetom rozhodnutí UKE, ktorými táto uložila TP pokuty pre porušenie jej právnych povinností. S cieľom zohľadniť tieto pokuty Komisia odpočítala ich výšku od základnej sumy pokuty a stanovila jej konečnú sumu na 127 554 194 eur.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 35 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu z 2. septembra 2011 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 36 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu z 23. decembra 2011 spoločnosť Netia S.A. podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.

- 37 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu z 28. decembra 2011 spoločnosť Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (ďalej len „PIIT“) podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobkyne.
- 38 Komisia podala svoje vyjadrenie k žalobe 13. januára 2012.
- 39 Listom z 10. februára 2012 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k Netia a PIIT, pokiaľ ide o niektoré prvky nachádzajúce sa v žalobe a v jej prílohách.
- 40 Listom z 9. marca 2012 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k Netia a PIIT, pokiaľ ide o niektoré prvky nachádzajúce sa v prílohách k vyjadreniu k žalobe.
- 41 Listom zo 4. apríla 2012 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k Netia a PIIT, pokiaľ ide o niektoré prvky nachádzajúce sa v replike.
- 42 Uznesením z 29. júna 2012 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Netia na vstup do konania ako vedľajší účastník.
- 43 Dňa 21. septembra 2012 podala Netia svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.
- 44 Uznesením zo 7. novembra 2012 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu PIIT na vstup do konania ako vedľajší účastník.
- 45 Listom zo 17. decembra 2012 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k Netia a PIIT, pokiaľ ide o niektoré prvky nachádzajúce sa v prílohách k duplike. Druhým listom z toho istého dňa žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k PIIT, pokiaľ ide o niektoré prvky nachádzajúce sa v prílohách k vyjadreniu Netia.
- 46 Podaním doručeným do kancelárie 24. januára 2013 podala European Competitive Telecommunications Association (ďalej len „ECTA“) návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie.
- 47 Dňa 1. februára 2013 PIIT predložila svoje vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Žalobkyňa nepožiadala o dôverné zaobchádzanie, pokiaľ ide o prvky nachádzajúce sa v tomto vyjadrení.
- 48 Listom z 15. februára 2013 žalobkyňa vzniesla námietky proti vstupu ECTA do konania ako vedľajší účastník konania.
- 49 Listom zo 17. marca 2013 Komisia predložila svoje pripomienky k vyjadreniu PIIT ako vedľajšieho účastníka konania.
- 50 Listom z 19. marca 2013 žalobkyňa predložila svoje pripomienky k vyjadreniu Netia ako vedľajšieho účastníka konania. Komisia nepredložila pripomienky k tomuto vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania.
- 51 Listom zo 14. apríla 2013 žalobkyňa predložila svoje pripomienky k vyjadreniu PIIT ako vedľajšieho účastníka konania.
- 52 Listom z 29. mája 2013 žalobkyňa požiadala o dôverné zaobchádzanie vo vzťahu k Netia a PIIT, pokiaľ ide o niektoré skutočnosti nachádzajúce sa v prílohách k jej pripomienkam k vyjadreniu Netia ako vedľajšieho účastníka konania.
- 53 Žiadna zo žiadostí o dôverné zaobchádzanie predložených žalobkyňou nebola napadnutá.

- 54 Uznesením z 3. septembra 2013 predseda prvej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu ECTA na vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie s tým, že toto vedľajšie účastníctvo bolo obmedzené na predloženie pripomienok počas ústnej časti konania podľa článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991.
- 55 Keďže sa zmenilo zloženie komôr Všeobecného súdu, sudca spravodajca bol pridelený k ôsmej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.
- 56 Listom z 5. novembra 2014 Netia vzala späť svoj návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 57 Listom zo 17. decembra 2014 Komisia predložila svoje pripomienky k späťvzatiu návrhu Netia na vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 58 Listom z 26. februára 2015 predseda ôsmej komory Všeobecného súdu vymazal z registra návrh Netia na vstup vedľajšieho účastníka do konania a uložil jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.
- 59 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (ôsma komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov, aby odpovedali na písomné otázky. Účastníci konania vyhovelí tejto výzve v stanovených lehotách.
- 60 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní z 26. júna 2015.
- 61 Žalobkyňa podporovaná PIIT navrhuje, aby Všeobecný súd:
- v prvom rade v celom rozsahu zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - subsidiárne zrušil v celom rozsahu článok 2 napadnutého rozhodnutia,
 - ďalej subsidiárne znížil výšku pokuty uloženej v článku 2 napadnutého rozhodnutia,
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 62 Komisia podporovaná ECTA navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

1. O rozsahu sporu

- 63 Svojím prvým a druhým návrhom sa žalobkyňa domáha v prvom rade zrušenia napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a subsidiárne zrušenia jeho článku 2. Svojím tretím návrhom sa ďalej subsidiárne domáha, aby Všeobecný súd znížil výšku pokuty. Postupne preto treba preskúmať návrhy na zrušenie a ďalej návrh na zníženie výšky pokuty.
- 64 Najskôr však treba zdôrazniť, že žalobkyňa na podporu svojich návrhov na zníženie uvádza dva žalobné dôvody, pričom prvý je založený na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o výpočet základnej sumy pokuty a druhý na nesprávnom právnom posúdení a nesprávnom posúdení, ako aj na nezohľadnení poľahčujúcich okolností. Je však nutné konštatovať, že tieto dôvody majú za cieľ

napadnúť nedodržanie právneho pravidla a môžu preto mať, ak by sa preukázala ich dôvodnosť, za následok čiastočnú neplatnosť napadnutého rozhodnutia. Vztahuje sa teda na ne preskúmanie zákonnosti zo strany súdu Únie a nie jeho neobmedzená súdna právomoc.

- 65 Treba totiž pripomenúť, že neobmedzená súdna právomoc, ktorú v súlade s článkom 261 ZFEÚ priznáva Všeobecnému súdu článok 31 nariadenia č. 1/2003, oprávňuje Všeobecný súd, aby okrem jednoduchého preskúmania zákonnosti sankcie, ktoré umožňuje len zamietnutie žaloby o neplatnosť alebo zrušenie napadnutého aktu, nahradil posúdenie Komisie svojím posúdením a v dôsledku toho zmenil napadnutý akt, a to aj bez toho, aby ho zrušil, s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti, najmä s cieľom zmeniť výšku uloženej pokuty, pokiaľ mu je otázka jej výšky predložená na posúdenie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. februára 2007, *Groupe Danone/Komisia*, C-3/06 P, Zb., EU:C:2007:88, body 61 a 62; z 3. septembra 2009, *Prym a Prym Consumer/Komisia*, C-534/07 P, Zb., EU:C:2009:505, bod 86, a z 5. októbra 2011, *Romana Tabacchi/Komisia*, T-11/06, Zb., EU:T:2011:560, bod 265).
- 66 Z judikatúry tiež vyplýva, že žaloba smerujúca k tomu, aby súd Únie vykonal svoju neobmedzenú právomoc vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení sankcie, právomoc priznanú článkom 261 ZFEÚ, ale vykonanú v rámci článku 263 ZFEÚ, nevyhnutne zahŕňa alebo obsahuje návrh na úplné alebo čiastočné zrušenie tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 9. novembra 2004, *FNICGV/Komisia*, T-252/03, Zb., EU:T:2004:326, bod 25).
- 67 Teda až po tom, čo súd Únie ukončí preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktoré mu bolo predložené, vzhľadom na dôvody, ktoré sa mu predložili, ako aj dôvody, ktoré prípadne vzniesol *ex offio*, mu prináleží pri neexistencii úplného zrušenia uvedeného rozhodnutia vykonať svoju neobmedzenú súdnu právomoc, aby na jednej strane vyvodil dôsledky zo svojej úvahy týkajúcej sa zákonnosti toho istého rozhodnutia a na druhej strane v závislosti od dôkazov, ktoré mu boli predložené na preskúmanie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. decembra 2011, *KME Germany a i./Komisia*, C-389/10 P, Zb., EU:C:2011:816, bod 131, a z 10. júla 2014, *Telefónica a Telefónica de España/Komisia*, C-295/12 P, Zb., EU:C:2014:2062, bod 213), určiť, či je potrebné ku dňu, keď prijíma rozhodnutie (rozsudky z 11. júla 2014, *Esso a i./Komisia*, T-540/08, Zb., EU:T:2014:630, bod 133; *Sasol a i./Komisia*, T-541/08, Zb., EU:T:2014:628, bod 438, a *RWE a RWE Dea/Komisia*, T-543/08, Zb., EU:T:2014:627, bod 257), nahradiť posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením tak, aby výška pokuty bola primeraná.
- 68 V dôsledku toho sa dôvody predložené žalobkyňou na podporu jej návrhov na zmenu preskúmajú na základe jej návrhov na zrušenie, keďže v skutočnosti vyvolávajú otázky samotnej zákonnosti. Ak sa tieto dôvody ukážu ako dôvodné, pričom treba pripomenúť, že nie sú spôsobilé mať za následok úplnú neplatnosť napadnutého rozhodnutia (pozri bod 64 vyššie), prihliadne sa na ne z titulu neobmedzenej súdnej právomoci Všeobecného súdu. Rovnako ak z preskúmania týchto dôvodov vyplynie, že niektorá z výhrad týkajúca sa napríklad úvah o spravodlivosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. decembra 1959, *Macchiorlatti Dalmás/Vysoký úrad*, 1/59, Zb., EU:C:1959:29, s. 425) môže podporiť tieto návrhy na zmenu, bude táto výhrada prirodzene z tohto titulu preskúmaná.

2. O návrhoch na zrušenie

O návrhoch na úplné zrušenie napadnutého rozhodnutia

- 69 Na podporu tohto návrhu žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení a na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o existenciu oprávneného záujmu na zistení porušenia spáchaného v minulosti.

- 70 Na podporu tohto jediného dôvodu, ktorý však treba rozdeliť na dve rozdielne výhrady, pretože treba odlišovať otázku povinnosti odôvodnenia, ktorá vyžaduje prítomnosť podstatných skutkových a právnych okolností, z ktorých je jasne a jednoznačne zrejma úvaha inštitúcie, ktorá akt vydala, v napadnutom rozhodnutí, od otázky dôvodnosti dôvodov uvedených touto inštitúciou (rozsudky z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb., EU:C:1998:154, bod 67, a zo 16. októbra 2014, Eurallumina/Komisia, T-308/11, EU:T:2014:894, bod 33), žalobkyňa uvádza, že z článku 7 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že ak Komisia prijme rozhodnutie konštatujúce existenciu porušenia spáchaného v minulosti, musí preukázať existenciu oprávneného záujmu na pokračovaní svojho vyšetrovania a primerane ho vysvetliť vo svojom rozhodnutí. Povinnosť preukázať a odôvodniť existenciu oprávneného záujmu je nezávislá na otázke, či Komisia svojím rozhodnutím ukladá alebo neukladá pokutu.
- 71 Podľa žalobkyne je tento výklad článku 7 nariadenia č. 1/2003 v súlade s judikatúrou Súdneho dvora, najmä rozsudkami z 2. marca 1983, GVL/Komisia (7/82, Zb., EU:C:1983:52), a zo 6. októbra 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals/Komisia (T-22/02 a T-23/02, Zb., EU:T:2005:349). Rovnako je odôvodnený nevyhnutnosťou zabezpečiť dodržiavanie procesných záruk uvedených v článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („EDLP“) podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.
- 72 Žalobkyňa pripomína, že podľa napadnutého rozhodnutia sa porušenie vytýkané TP skončilo 22. októbra 2009, teda pred prijatím napadnutého rozhodnutia 22. júna 2011. Keďže v napadnutom rozhodnutí Komisia nijako nepreukázala svoj oprávnený záujem na pokračovaní vyšetrovania a konštatovaní existencie tohto porušenia, uvedené rozhodnutie obsahuje nesprávne právne posúdenie a nedostatok odôvodnenia a malo by byť preto zrušené v celom rozsahu.
- 73 Komisia odmieta tvrdenia žalobkyne a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 74 V tomto ohľade najskôr, pokiaľ ide o výhradu založenú na nedostatku odôvodnenia, týkajúceho sa existencie oprávneného záujmu na zistení porušenia spáchaného v minulosti, treba pripomenúť, že podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1/2003:
- „Ak Komisia konajúc na základe sťažnosti alebo z vlastného podnetu zistí porušovanie článkov [101 ZFEÚ] alebo [102 ZFEÚ], môže rozhodnutím od príslušných podnikov a združení podnikov požiadať o ukončenie takého porušovania. Na tento účel im môže uložiť akékoľvek štrukturálne opatrenia alebo opatrenia o správaní, ktoré sú primerané k spáchanému priestupku... Ak má Komisia na tom oprávnený záujem, môže tiež zistiť porušenie potom, čo bolo spáchané.“
- 75 Toto ustanovenie treba vnímať vo svetle dôvodovej správy k návrhu nariadenia Rady o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ], ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 2988/74, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 („nariadenie o vykonaní článkov [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ]“) (Ú. v. ES C 365 E, 2000, s. 284). Dôvodová správa k článku 7 uvádza, že v tomto ustanovení sa spresňuje, že „Komisia má právomoc prijať rozhodnutie konštatujúce porušenie nielen vtedy, ak nariadi skončenie porušovania alebo ak uloží pokutu, ale tiež vtedy, ak je porušovanie ukončené a keď neuloží pokutu; v súlade s judikatúrou Súdneho dvora právomoc zverená Komisii prijať rozhodnutie konštatujúce porušenie za takýchto okolností je však obmedzené na prípady, keď má komisia oprávnený záujem na takom konaní; môže tomu tak byť napríklad vtedy, ak existuje riziko, že adresát rozhodnutia bude opäť porušovať povinnosti alebo ak prípad vyvoláva nové problémy, ktoré treba vo verejnom záujme objasniť“.
- 76 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je úlohou Komisie preukázať existenciu oprávneného záujmu na zistení porušenia, ak sa súčasne toto porušovanie skončilo a Komisia neukladá pokutu.

- 77 Tento záver je v súlade s judikatúrou Všeobecného súdu uvedenou žalobkyňou v jej písomnostiach a novšou judikatúrou, ktorá v podstate uznáva existenciu súvislosti medzi na jednej strane povinnosťou Komisie preukázať oprávnený záujem na zistení porušenia a na druhej strane premlčaním jej práva uložiť pokutu. Všeobecný súd totiž rozhodol, že premlčanie právomoci Komisie ukladať pokuty nemohlo ovplyvniť jej implicitnú právomoc konštatovať porušenie. Výkon tejto implicitnej právomoci prijať rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie, po uplynutí premlčacej doby je však podmienený tým, že Komisia preukáže existenciu oprávneného záujmu na takomto konštatovaní (rozsudky zo 16. novembra 2006, *Peróxidos Orgánicos/Komisia*, T-120/04, Zb., EU:T:2006:350, bod 18, a zo 6. februára 2014, *Elf Aquitaine/Komisia*, T-40/10, EU:T:2014:61, body 282 a 284 až 287).
- 78 Z toho vyplýva, že výklad článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 zastávaný žalobkyňou, podľa ktorého Komisia musí preukázať existenciu oprávneného záujmu na konštatovaní porušenia spáchaného v minulosti napriek skutočnosti, že trestá toto porušenie pokutou, je nesprávny. Keďže táto inštitúcia nepodlieha v tomto bode povinnosti odôvodnenia, prvá výhrada žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.
- 79 Ďalej v rozsahu, v akom je v predmetnej veci nepochybné, že právomoc Komisie ukladať pokuty nebola premlčaná a že Komisia rozhodla uložiť pokutu TP, žalobkyňa nesprávne vytyka Komisii nesprávne právne posúdenie v rozsahu, v akom nepreukázala v napadnutom rozhodnutí existenciu oprávneného záujmu na konštatovaní porušenia spáchaného v minulosti. Druhá výhrada prvého žalobného dôvodu musí byť teda tiež zamietnutá.
- 80 Preto treba zamietnuť tento žalobný dôvod ako nedôvodný a v dôsledku toho návrh na úplné zrušenie napadnutého rozhodnutia.

O návrhoch na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia

- 81 V žalobe na podporu tohto návrhu na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody. Treba k nim pridať dva žalobné dôvody nesprávne uvedené z titulu návrhov na zmenu, okrem skutočností týkajúcich sa týchto dôvodov, ktoré sa špecificky týkajú neobmedzenej právomoci.

O prvom žalobnom dôvode

- 82 Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 6 EDLP a článku 47 Charty základných práv. Podľa žalobkyne z ustanovení týchto dvoch článkov vyplýva, že pokutu môže uložiť iba „nezávislý a nestranný súd zriadený zákonom“, ktorý spĺňa všetky formálne záruky upravené v článku 6 EDLP. Teda nielenže Komisia nie je súdom, ale tiež kumuluje úlohy vyšetrovania a rozhodovania. Pokuty, ktoré ukladá, ktoré sú okrem toho zjavne „trestnej“ povahy v zmysle článku 6 EDLP, teda nie sú ukladané orgánom, ktorý je skutočne nezávislý od administratívy a porušujú tak zásadu nestrannosti zakotvenú vo vyššie uvedených ustanoveniach.
- 83 Odpovedaním na otázku Všeobecného súdu položenú prostredníctvom opatrení na zabezpečenie priebehu konania a týkajúcu sa dôsledkov, ktoré sa mali vyvodiť pre tento dôvod z rozsudkov z 8. decembra 2011, *Chalkor/Komisia* (C-386/10 P, Zb., EU:C:2011:815, body 62, 63 a 81) a z 18. júla 2013, *Schindler Holding a i./Komisia* (C-501/11 P, Zb., EU:C:2013:522, body 33 až 38), žalobkyňa od tohto dôvodu upustila, o čom sa vykonal záznam na pojednávaní. Žalobkyňa však vyzvala Všeobecný súd, aby vykonal z tohto titulu svoju neobmedzenú právomoc v súlade so zásadami stanovenými už citovanou judikatúrou a v dôsledku toho aby zohľadnil tak článok 6 EDLP, ako aj článok 47 Charty základných práv v rámci preskúmania tvrdení uvedených na podporu návrhov na zmenu výšky pokuty.
- 84 Na základe návrhov na zrušenie treba preto konštatovať, že žalobkyňa vzala späť svoj prvý žalobný dôvod a v dôsledku toho už nie je opodstatnené pre Všeobecný súd rozhodnúť o tomto dôvode.

O druhom žalobnom dôvode

- 85 Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práv žalobkyne na obhajobu. Týmto dôvodom žalobkyňa tvrdí, že článok 2 napadnutého rozhodnutia porušuje jej právo byť vypočutá a jej právo na obhajobu upravené v článkoch 41 a 48 Charty základných práv a v článku 27 nariadenia č. 1/2003, ako aj v článkoch 10 a 15 nariadenia č. 773/2004.
- 86 Podľa žalobkyne judikatúre Súdneho dvora a Všeobecného súdu týkajúcej požadovaného obsahu oznámenia o výhradách predchádzajú ustanovenia charty základných práv uvedené v predchádzajúcom bode. Od nadobudnutia účinnosti Lisabonskej zmluvy má tak Komisia povinnosť uviesť v oznámení o výhradách jednak skutkové a právne okolnosti nevyhnutné na preukázanie porušenia jednak skutkové a právne okolnosti relevantné na výpočet výšky pokuty. Pokiaľ ide o výpočet výšky pokuty, Komisia má povinnosť uviesť v oznámení o výhradách nielen kľúčové prvky nevyhnutné na určenie základnej výšky pokuty, ale tiež prvky, ktoré zohľadňuje z titulu úpravy základnej sumy, a to skutočnosti, ktoré by mohli byť priťažujúcimi a poľahčujúcimi okolnosťami. Rovnako konečná suma pokuty, ktorú možno uložiť dotknutému podniku, by mala byť podľa žalobkyne uvedená v oznámení o výhradách. Možnosť žalobkyne spochybniť konečnú výšku pokuty pred Všeobecným súdom nie je dostatočná na zabezpečenie dodržania práv vyplývajúcich z článkov 41 a 48 Charty základných práv.
- 87 V predmetnej veci Komisia porušila ustanovenia uvedené v bode 85 vyššie, keď v oznámení o výhradách ani v opise skutkových okolností zaslanom žalobkyni neuviedla skutočnosti, ktoré by zohľadnila ako poľahčujúce okolnosti. Osobitne, a napriek tvrdeniam uvedeným žalobkyňou v tejto súvislosti počas správneho konania, Komisia v týchto dokumentoch nijako neanalyzovala dôsledky dohody uzavretej medzi žalobkyňou a UKE o závažnosti porušenia alebo o úrovni pokuty.
- 88 Komisia odmieta tvrdenia žalobkyne a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.
- 89 Na úvod treba uviesť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia nevykonala úpravy pokuty. V odôvodneniach 913 až 916 napadnutého rozhodnutia Komisia odmietla tvrdenia žalobkyne uvedené počas správneho konania o existencii poľahčujúcich okolností.
- 90 V tejto súvislosti je namieste pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry pokiaľ Komisia výslovne uvedie v oznámení o výhradách, že bude skúmať, či je potrebné uložiť dotknutým podnikom pokutu, a označí tiež hlavné skutkové a právne okolnosti spôsobilé viesť k pokute, akými sú napríklad závažnosť a dĺžka trvania predpokladaného porušovania a skutočnosť, že bolo spáchané úmyselne alebo z nedbanlivosti, dodrží právo podnikov byť vypočutý. Komisia im totiž týmto dáva potrebné podklady na ich obranu nielen proti konštatovaniu porušenia, ale aj proti uloženiu pokuty (pozri rozsudok z 25. októbra 2005, *Groupe Danone/Komisia*, T-38/02, Zb., EU:T:2005:367, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 91 Ustálená judikatúra tiež potvrdzuje, že pokiaľ ide o určenie výšky pokút, právo dotknutých podnikov na obhajobu je pred Komisiou zaručené prostredníctvom ich možnosti uplatniť pripomienky k trvaniu, závažnosti a predvídateľnosti protisúťažnej povahy porušenia. Okrem toho majú podniky, pokiaľ ide o stanovenie výšky pokút, dodatočnú záruku, keďže Všeobecný súd vykonáva pri rozhodovaní neobmedzenú právomoc a podľa článku 31 nariadenia č. 1/2003 môže najmä zrušiť alebo znížiť pokutu. Súd Únie z toho vyvodil, že Komisia sa mohla v oznámení o výhradách obmedziť na to, aby bez ďalších podrobností uviedla, že zohľadní individuálnu úlohu zohrávanú každým z podnikov v sporných dohodách a že výška pokuty bude odrážať prípadné poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti, keďže usmernenia na výpočet pokút uvádzajú podrobnosti o okolnostiach, ktoré za takéto možno považovať (pozri rozsudok z 27. septembra 2012, *Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisia*, T-357/06, Zb., EU:T:2012:488, bod 217 a citovanú judikatúru).
- 92 Vo svetle týchto zásad pripomenutých v bodoch 90 a 91 vyššie treba preskúmať tvrdenia uvedené žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu.

- 93 Pred uskutočnením tohto preskúmania treba ešte v prvom rade spresniť, že pravidlá uvedené v rozsudku Koninklijke Wegenbouw Stevin/Komisia, už citovanom v bode 91 vyššie (EU:T:2012:488), sa uplatňujú tak na priťažujúce okolnosti, ako aj na poľahčujúce okolnosti. Pravidlo takto stanovené Všeobecným súdom totiž núti Komisiu v oznámení o výhradách uviesť, že zohľadní faktory, ktoré môžu ovplyvniť konečnú výšku pokuty, čo zahŕňa podľa vzoru priťažujúcich okolností tiež poľahčujúce okolnosti.
- 94 V druhom rade treba spresniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, zásady uvedené v bodoch 90 a 91 vyššie neboli dotknuté nadobudnutím účinnosti Lisabonskej zmluvy ani vyhláseniami Komisie v jej oznámení o osvedčených postupoch vedenia konania podľa článkov 101 [ZFEÚ] a 102... [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ C 308, 2011, s. 6).
- 95 Na jednej strane totiž z judikatúry Súdneho dvora vypracovanej v kontexte uplatnenia článku 47 Charty základných práv vyplýva, že nadobudnutie účinnosti Lisabonskej zmluvy, ktorá zahŕňa Chartu základných práv do primárneho práva Únie, podstatne nezmenilo obsah práva na spravodlivý proces, ako vyplýva najmä z článku 6 EDLP a ako bolo uznané na úrovni Únie ako všeobecná zásada práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. mája 2012, Legris Industries/Komisia, C-289/11 P, EU:C:2012:270, bod 36 a citovanú judikatúru). Tieto úvahy môžu byť rozšírené na právo byť vypočutý a širšie na právo na obhajobu v ich celku, ako na ne poukázala žalobkyňa, keďže tieto práva prispievajú k zabezpečeniu uskutočnenia spravodlivého procesu.
- 96 Na druhej strane, pokiaľ ide o oznámenie o osvedčených postupoch citované v bode 94 vyššie, je nutné konštatovať, že vzhľadom na skutočnosť, že bolo uverejnené 20. októbra 2011, to znamená viacero mesiacov po prijatí napadnutého rozhodnutia, nie je v súlade s jeho bodom 6 uplatniteľné v predmetnej veci (pozri analogicky rozsudok zo 17. mája 2011, Elf Aquitaine/Komisia, T-299/08, Zb., EU:T:2011:217, bod 148).
- 97 Pokiaľ ide o uplatnenie pravidiel vyplývajúcich z judikatúry citovanej v bodoch 90 a 91 vyššie, treba v predmetnej veci po prvé uviesť, že v bode 522 oznámenia o výhradách Komisia uviedla svoj záujem uložiť pokutu TP za zneužitie definované ako odmietnutie poskytovať služby. V nasledujúcich bodoch tohto dokumentu Komisia uviedla, že sa domnievala, že k zneužitiu vytýkanému TP došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti a že táto spoločnosť si bola vedomá toho, že jej správanie mohlo zasiahnuť hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Po druhé Komisia v bode 524 oznámenia o výhradách uviedla, že stanovením výšky pokuty zohľadnila všetky významné okolnosti vo veci, osobitne závažnosť a trvanie porušenia, a že bude uplatňovať pravidlá uvedené v usmerneniach z roku 2006. Pokiaľ ide o závažnosť porušovania, Komisia v bode 528 oznámenia o výhradách spresnila, že zohľadní jeho povahu, jeho skutočný vplyv na trh, ak bolo merateľné a rozsah dotknutého zemepisného trhu. Pokiaľ ide o trvanie porušenia, Komisia v bode 529 oznámenia o výhradách uviedla, že porušenie začalo najneskôr 3. augusta 2005 a že sa ešte neskončilo. Po tretie Komisia v bode 525 oznámenia o výhradách uviedla, že výška pokuty mohla byť ovplyvnená prípadným zohľadnením priťažujúcich alebo poľahčujúcich okolností uvedených v bodoch 28 a 29 týchto usmernení.
- 98 Okrem toho z listu obsahujúceho opis skutočností, ktorý je súčasťou výmeny korešpondencie medzi Komisiou a TP a ktorý bol zaslaný tejto spoločnosti po vypočutí, vyplýva, že Komisia poskytla spresnenia, pokiaľ ide o hodnotu predajov v zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006, z ktorých mala následne vychádzať pri výpočte základnej sumy pokuty.
- 99 Skutočnosti uvedené v bodoch 97 a 98 vyššie umožňujú dospieť k záveru, že v predmetnej veci Komisia dodržala zásady vyplývajúce z judikatúry uvedené v bodoch 90 a 91 vyššie. Tvrdenia žalobkyne nemôžu spochybniť tento záver.
- 100 Totiž, po prvé, z judikatúry citovanej v bodoch 90 a 91 vyššie vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nebolo úlohou Komisie spresniť v oznámení o výhradách celkovú výšku pokuty.

- 101 Po druhé treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia mala analyzovať v časti oznámenia o výhradách týkajúcej sa sankcií dosah dohody s UKE na závažnosť porušenia alebo na úroveň pokuty.
- 102 Totiž na jednej strane zo spisu vyplýva, že diskusia týkajúca sa zohľadnenia dohody s UKE v rámci výpočtu pokuty sa začala na podnet spoločnosti TP v pokročilom štádiu správneho konania po zaslaní oznámenia o výhradách. Na úvod tak v bodoch 912 až 1009 odpovede na oznámenie o výhradách TP uviedla tvrdenie, podľa ktorého vzhľadom na záväzky, ktoré prijala podľa dohody s UKE, Komisia mala pripustiť, že podpísanie tejto dohody znamenalo koniec porušovania. Komisia zdieľala tento pohľad v liste obsahujúcom opis skutočností (bod 27). Neskôr v bodoch 483 a 484 listu zo 7. marca 2011, zaslaného ako odpoveď na list obsahujúci opis skutočností, TP uviedla tvrdenie, podľa ktorého dohoda s UKE mohla byť zohľadnená ako poľahčujúca okolnosť. TP znovu uviedla toto tvrdenie v liste zo 6. júna 2011, ktorý zaslala *proprio motu* a v ktorom sa vyslovila k možnosti uložiť pokutu v predmetnej veci.
- 103 Na druhej strane Komisia odpovedala na všetky tieto tvrdenia uvedené po zaslaní oznámenia o výhradách v odôvodneniach 913 až 916 napadnutého rozhodnutia. Bez prejudikovania dôvodnosti odpovede Komisie, ktorá je predmetom žalobného dôvodu založeného na nezohľadnení poľahčujúcich okolností, treba uviesť, že samotná skutočnosť, že Komisia sa vyjadrila k týmto tvrdeniam, predloženým po zaslaní oznámenia o výhradách v napadnutom rozhodnutí nijako nepredstavuje porušenie práva byť vypočutý alebo práva na obhajobu TP.
- 104 Vzhľadom na uvedené úvahy treba zamietnuť druhý žalobný dôvod ako nedôvodný.

O treťom žalobnom dôvode

- 105 Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o výpočet základnej sumy pokuty, sa týka predovšetkým porušenia bodov 20 až 22 usmernení z roku 2006.
- 106 Žalobkyňa, ktorá zdôrazňuje, že nespochybňuje existenciu porušenia, ktoré sa vytýka TP, v podstate žiada Všeobecný súd, aby prehodnotil sumu pokuty stanovenej v napadnutom rozhodnutí vo svetle zásady proporcionality a s prihliadnutím na skutočnosť, že závažnosť tohto porušenia neodôvodňuje, aby Komisia zohľadnila pri výpočte základnej sumy pokuty 10 % hodnoty predajov v zmysle bodu 13 usmernení z roku 2006. Tvrdenia žalobkyne týkajúce sa neprimeranej povahy tejto sumy, a teda nevhodnej a v rozpore so spravodlivosťou, budú preskúmané v rámci návrhov na zmenu.
- 107 Tento žalobný dôvod sa delí na dve časti, ktorými žalobkyňa Komisii na jednej strane vytýka, že riadne nezohľadnila skutočnosť, že porušenie zahŕňalo prax rôznej dĺžky a intenzity a na druhej strane že nesprávne posúdila dosah správania TP na dotknutý trh.
- 108 Pred preskúmaním týchto dvoch častí treba najskôr pripomenúť, že v súlade s článkom 49 ods. 3 Charty základných práv prísnosť trestov nesmie byť neprimeraná trestnému činu.
- 109 V rámci konaní začatých Komisiou na potrestanie porušení pravidiel hospodárskej súťaže zásada proporcionality znamená, že Komisia musí určiť pokutu proporcionálne ku kritériám, ktoré zohľadnila pri posudzovaní závažnosti porušenia, a z tohto dôvodu musí tieto kritériá uplatňovať koherentným a objektívnym odôvodneným spôsobom (rozsudky Telefónica a Telefónica de España/Komisia, už citovaný v bode 67 vyššie, EU:C:2014:2062, bod 196, a z 5. októbra 2011, Transcatab/Komisia, T-39/06, Zb., EU:T:2011:562, bod 189).
- 110 Ďalej treba pripomenúť, že v súlade s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 pri stanovení sumy pokuty sa okrem závažnosti porušenia zohľadní aj doba trvania porušenia.

- 111 Pokiaľ ide o závažnosť porušenia, neexistuje záväzný alebo vyčerpávajúci zoznam kritérií, ktoré sa musia povinne zohľadniť pri jeho porušení. Z judikatúry však vyplýva, že medzi okolnosti, ktoré môžu mať význam na posúdenie závažnosti, patria nad rámec osobitných okolností jej kontext a odradzujúci dosah pokút, správanie dotknutého podniku, úloha, ktorú podnik hrá pri vytvorení dotknutej praxe, prospech, ktorý z týchto postupov podnik mohol získať, jeho veľkosť a hodnota dotknutého tovaru, ako aj nebezpečenstvo, ktoré porušenia tohto typu predstavujú pre cieľ Únie (rozsudok zo 14. októbra 2010, Deutsche Telekom/Komisia, C-280/08 P, Zb., EU:C:2010:603, body 273 a 274; pozri tiež rozsudok z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-272/09 P, Zb., EU:C:2011:810, bod 96 a citovanú judikatúru).
- 112 Suma pokuty musí tiež zohľadniť také objektívne skutočnosti, akými sú obsah a trvanie protisúťažných správaní, ich počet a ich intenzita, veľkosť dotknutého trhu a poškodenie, ktoré utrpel verejný hospodársky poriadok, ako aj trhový podiel zodpovedných podnikov, ako aj prípadnú recidívu (pozri rozsudok KME Germany a i./Komisia, už citovaný v bode 111 vyššie, EU:C:2011:810, bod 97 a citovanú judikatúru).
- 113 Podľa usmernení z roku 2006, z ktorých Komisia vychádzala pri výpočte pokuty v predmetnej veci, závažnosť porušenia zohľadní Komisia v prvej etape výpočtu pokuty, to znamená pri určení jej základnej sumy. Podľa odseku 19 usmernení z roku 2006 totiž základná suma pokuty súvisí s určitou časťou hodnoty predajov stanovenou v závislosti od stupňa závažnosti porušenia a vynásobenou počtom rokov, v ktorých porušenie trvalo. Podľa bodu 20 usmernení z roku 2006 je Komisia povinná vyhodnotiť závažnosť porušenia osobitne pre každý typ porušenia, prihliadajúc na všetky relevantné okolnosti prípadu. Podľa bodu 21 a 22 týchto usmernení Komisia vo väčšine prípadov stanoví zohľadňovanú časť hodnoty predajov na úrovni, ktorá môže dosiahnuť až 30 % a pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predajov, ktorá sa má vziať do úvahy pre daný prípad, by mala byť situovaná v hornej alebo v dolnej časti stupnice, zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých dotknutých podnikov, zemepisný rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia.
- 114 Nakoniec, pokiaľ ide o úlohu súdu Únie pri preskúmaní sumy pokuty, treba pripomenúť, že mu prináleží, aby uskutočnil preskúmanie zákonnosti sporného rozhodnutia na základe dôkazov predložených žalobcom na podporu uvádzaných dôvodov. Počas tohto preskúmania sa súd v snahe vyhnúť sa vykonaniu podrobného vecného a právneho preskúmania nemôže opierať o mieru voľnej úvahy Komisie, a to ani pokiaľ ide o výber zohľadnených dôkazov pri uplatňovaní kritérií uvedených v usmerneniach, ani pokiaľ ide o hodnotenie týchto dôkazov (rozsudok KME Germany a i./Komisia, už citovaný v bode 111 vyššie, EU:C:2011:810, bod 102).
- 115 Preskúmanie stanovené Zmluvami, ktorého rámec je definovaný judikatúrou v bodoch 65 až 67 a 114 vyššie predpokladajúce, že súd Únie uskutoční tak právne, ako aj vecné preskúmanie a že má právomoc posúdiť dôkazy, zrušiť napadnuté rozhodnutie a zmeniť výšku pokút, je na rozdiel od toho, čo pôvodne uviedla žalobkyňa, v súlade s požiadavkami zásady účinnej súdnej ochrany, ktorá je zakotvená v článku 47 Charty základných práv (pozri v tomto zmysle rozsudok Schindler Holding a i./Komisia, už citovaný v bode 83 vyššie, EU:C:2013:522, bod 38 a citovanú judikatúru).
- 116 Tvrdenia uvádzané žalobkyňou v rámci tohto žalobného dôvodu treba preskúmať z hľadiska týchto zásad.
- O prvej časti založenej na nezohľadnení skutočnosti, že trvanie rôznych podstatných znakov porušenia a ich intenzita sa v priebehu času menili
- 117 Žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že odmietla zohľadniť skutočnosť, že trvanie rôznych podstatných znakov porušenia spáchaného zo strany TP a jeho intenzita sa menili v priebehu času, z dôvodu, že zneužívajúce konanie bolo možné pozorovať

počas celého obdobia porušovania. Komisia tak opomenula relevantný parameter na určenie pokuty primeranej závažnosti porušenia, a to skutočnosť, že žiadne zo správaní prijatých ako podstatné znaky porušenia netrvalo štyri roky a dva mesiace.

- 118 Žalobkyňa podporuje tieto tvrdenia mnohými tvrdeniami, ktorými chce v podstate určiť presnú dĺžku niektorých správaní TP, ktoré vo svojom celku predstavujú zneužitie dominantného postavenia zo strany TP. Tvrdí, že vzhľadom na kumulovaný účinok chýb, ktorých sa dopustila Komisia pri výpočte trvania týchto správaní, sa toto zneužitie nezdá také závažné, aby Komisia stanovila na úroveň 10 % podiel hodnoty predajov predstavujúci počiatočný bod výpočtu základnej sumy pokuty. Žalobkyňa preto žiada Všeobecný súd o zníženie sumy pokuty uloženej TP.
- 119 Tvrdenia žalobkyne sa týkajú štyroch z piatich podstatných znakov zneužitia dominantného postavenia vytýkaného TP (pozri bod 28 vyššie).
- 120 Po prvé, pokiaľ ide o návrh neprimeraných podmienok pre AO v dohodách o prístupe BSA a LLU k sieti TP, žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď dospela k záveru, že tento prvok zneužitia trval od 3. augusta 2005 do 22. októbra 2009. Konkrétnejšie, pokiaľ ide na jednej strane o typové zmluvy v oblasti prístupu BSA, žalobkyňa uvádza, že znenie č. 1 typovej zmluvy TP, ktorá nadobudla účinnosť 22. decembra 2008, dodržiavala relevantnú štandardnú ponuku v oblasti prístupu BSA. Na druhej strane, pokiaľ ide o prístup LLU, znenie č. 1 typovej zmluvy TP, ktorá nadobudla účinnosť 17. februára 2009, je v súlade s relevantnou štandardnou ponukou LLU. V dôsledku toho nemožno vytýkať TP, že nanútila AO nevýhodné ustanovenia v týchto zmluvách po 22. decembri 2008, pokiaľ ide o prístup BSA a po 17. februári 2009, pokiaľ ide o prístup LLU. Okrem toho viaceré ustanovenia typovej zmluvy TP nevýhodné pre AO boli uplatňované počas ešte kratšieho obdobia.
- 121 Po druhé, pokiaľ ide o obmedzenie fyzického prístupu k sieti TP, žalobkyňa najskôr tvrdí, že prax spočívajúca v odmietnutí objednávok na prístup AO z dôvodov formálnej a technickej povahy sa týka obdobia od roku 2007 do roku 2009. Ďalej tvrdenie, podľa ktorého TP nadhodnotila investície, ktoré by AO potrebovali vykonať, je prehnané a týka sa iba jediného izolovaného prípadu. Okrem toho, pokiaľ ide o správanie spočívajúce v odmietnutí prístupu k priestorom TP prostredníctvom kanalizácií, ide iba o udalosti, ku ktorým došlo v roku 2007. Nakoniec, pokiaľ ide o prax spočívajúcu v oddialení vybavenia objednávok podaných AO s cieľom vybudovania alebo zmeny prístupových uzlov k sieťam (ďalej len „PUS“), žalobkyňa tvrdí, že príklady poskytnuté Komisiou v napadnutom rozhodnutí nie sú presvedčivé, že k týmto oddialeniam došlo na základe skutočností nezávislých na TP a že Komisia necituje nijaký príklad takého správania, ku ktorému by došlo po júli 2008.
- 122 Po tretie, pokiaľ ide o obmedzenie prístupu k účastníckym prípojkám, žalobkyňa tvrdí, že táto prax trvala kratšie ako celé obdobie porušenia podľa Komisie. Odmietnutie poskytnúť služby BSA na linky prenajaté veľkoobchodne [v rámci služby „Wholesale Line Rental“ (WLR), v rámci ktorej AO poskytovali služby pevnej telefónnej linky] sa skončilo v októbri 2007 a trvalo tak iba jeden rok, omeškania pri oprave pokazených liniek sa skončili na začiatku roka 2008 a neprekročili obdobie jedného roka, omeškania pri vykonaní objednávok na prístup BSA trvali iba do štvrtého štvrtroku 2007 a omeškania vo vykonaní objednávok na prístup LLU sa skončili v prvom štvrtroku 2008.
- 123 Po štvrté, pokiaľ ide o odmietnutie poskytnúť AO dôveryhodné a presné všeobecné informácie, ktoré boli pre nich nevyhnutné na prijatie primeraných rozhodnutí na prístup k širokopásmovým produktom, žalobkyňa tvrdí, že už od roku 2006 vykonala určitý počet podnetov s cieľom zlepšiť presnosť jej informácií a uprednostniť lokality, ktoré chceli AO používať. Pokiaľ ide o prístup BSA, zlepšila prístup k svojmu informatickému prostrediu, osobitne od marca 2007, a uskutočnila ďalšie iniciatívy v priebehu roka 2007 s cieľom uľahčiť z technologického hľadiska prístup k všeobecným informáciám. Pokiaľ ide o prístup LLU, zabezpečila prístup k všeobecným informáciám prostredníctvom zaslania nosičov DVD na žiadosť AO. Čo sa týka problému zaslania údajov v informatickom formáte, ktorý sa ťažko spracúva (súbory „pdf“), išlo o ojedinelé prípady.

- 124 V tomto ohľade vzhľadom na zložitosť porušenia vytýkaného TP a podrobnej povahy tvrdení žalobkyne treba pred preskúmaním opísať porušenie tak, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia.
- 125 V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že TP vypracovala stratégiu na obmedzenie hospodárskej súťaže na všetkých stupňoch procesu prístupu AO k jej sieti, a to počas vyjednávania dohôd o podmienkach prístupu k tejto sieti, v štádiu pripájania AO k tejto sieti a nakoniec v štádiu aktivácie liniek predplatiteľov. Táto stratégia, ktorá bola vykonaná na veľkoobchodnom trhu širokopásmového prístupu BSA a LLU, mala za cieľ ochrániť podiely TP na výstupnom trhu, a to maloobchodnom trhu, na ktorom telekomunikační operátori ponúkajú služby ich vlastným konečným užívateľom (odôvodnenia 710 až 712 napadnutého rozhodnutia).
- 126 Na preukázanie existencie tejto stratégie sa Komisia oprela najmä o dokumenty zaistené počas inšpekcií v sídle TP a o pripomienky UKE k odpovedi TP na oznámenie o výhradách. Z týchto dokumentov, skúmaných v odôvodneniach 148 až 155 a 554 až 556 napadnutého rozhodnutia, vyplýva, že členovia riaditeľstva TP vyvinuli projekt, ktorého cieľom bolo zabrániť AO prístup k sieti TP, čo najviac im sťažiť získavanie informácií o štruktúre tejto siete a udržať tak dlho, ako to len bude možné, maloobchodnú klientelu TP. Z týchto dokumentov okrem toho vyplýva, že uskutočnenie tejto stratégie sa realizovalo konaniami namierenými proti AO a na druhej strane konaniami namierenými proti orgánu podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ako je napríklad úmyselné odmietnutie spolupracovať s týmto orgánom, značné omeškanie s predložením návrhu štandardnej ponuky BSA, napriek zákonnej povinnosti tak urobiť (pozri bod 14 vyššie) alebo podávanie žalôb v správnom súdnictve proti všetkým rozhodnutiam tohto orgánu, ktorými sa vykonávajú referenčné ponuky.
- 127 Napadnuté rozhodnutie podáva podrobný opis správania, ktoré TP zaviedla s cieľom uskutočniť svoju stratégiu. Celkovo boli tieto správania zaradené Komisiou do piatich skupín, ktoré predstavujú päť podstatných znakov zneužitia dominantného postavenia, a to: po prvé ponúknutie AO neprimeraných podmienok v dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU, po druhé oddiaľovanie procesu rokovania o dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU, po tretie obmedzovanie fyzického prístupu k sieti TP, po štvrté obmedzovanie prístupu k účastníckym prípojkám a po piate odmietnutie poskytovať spoľahlivé a presné všeobecné informácie nevyhnutné pre AO na prijatie rozhodnutí v oblasti prístupu (pozri bod 28 vyššie).
- 128 Po prvé, pokiaľ ide o ponúknutie AO neprimeraných podmienok v dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU, v odôvodneniach 165 až 295 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že podľa uplatniteľnej právnej úpravy bola TP povinná uzavrieť s AO, ktoré od nej žiadali prístup k jej sieti BSA alebo LLU, zmluvy o takomto prístupe za podmienok, ktoré nie sú nevýhodnejšie pre AO ako minimálne podmienky stanovené v referenčných ponukách BSA a LLU (pozri body 11 a 12 vyššie). Napriek tejto povinnosti TP ponúkala typové zmluvy, ktorých podmienky nespĺňali minimálne požiadavky relevantných referenčných ponúk. V tomto ohľade, pokiaľ ide o zmluvy o prístupe BSA, Komisia identifikovala 18 druhov zmluvných doložiek dotknutých praktikami TP, ktoré zatriedila do troch skupín: najskôr doložky výhodné pre AO nachádzajúce sa v štandardnej ponuke a vymazané v zmluvách navrhovaných TP; ďalej doložky nachádzajúce sa v štandardnej ponuke a zmenené v neprospech AO v zmluvách navrhovaných TP a nakoniec doložky štandardnej ponuky týkajúce sa určenia niektorých lehôt, zmenené v neprospech AO v zmluvách navrhovaných TP. Pokiaľ ide o zmluvy o prístupe LLU, Komisia označila desať druhov zmluvných doložiek, ktoré sú dotknuté praktikami TP, rozdelených neskôr na dve kategórie, a to: na jednej strane doložky výhodné pre AO nachádzajúce sa v štandardnej ponuke a vymazané v zmluvách navrhovaných TP a na druhej strane doložky nachádzajúce sa v štandardnej ponuke a zmenené v neprospech AO v zmluvách navrhovaných TP. V odôvodneniach 714 až 721 napadnutého rozhodnutia Komisia zdôraznila, že dôkazy získané počas správneho konania potvrdzovali opakujúci sa a dôsledkový charakter nedodržania doložiek stanovených v referenčných ponukách spoločnosťou TP. Uviedla, že hoci referenčné ponuky prijaté UKE v roku 2006 na prístup LLU a v roku 2008 na prístup BSA obsahovali typové zmluvy, ktoré mohli byť použité spoločnosťou TP, pričom táto spoločnosť súhlasila s ich použitím iba v nadväznosti na podpísanie dohody s UKE 22. októbra 2009.

- 129 Po druhé, pokiaľ ide o oddiaľovanie procesu rokovania o dohodách o prístupe k produktom BSA a LLU, komisia, ktorá sa odvolávala na svedectvá AO aktívnych na poľskom trhu a pripomienky UKE získané počas správneho konania, identifikovala rôzne odkladacie taktiky zavedené spoločnosťou TP s cieľom vyhnúť sa uzavretiu zmlúv s AO v primeraných lehotách. Komisia predovšetkým konštatovala, že v 70 % prípadov TP nedodrжала zákonnú lehotu, ktorá jej ukladá povinnosť uzavrieť zmluvu o prístupe k jej sieti s AO do 90 kalendárnych dní, a že v mnohých prípadoch tieto oneskorenia dosiahli doby prekračujúce jeden či dokonca dva roky. Komisia ďalej konštatovala, že TP opakovane nedodržiavala zákonnú trojdňovú lehotu na zaslanie návrhu zmluvy a prekračovala ju v mnohých prípadoch o desiatky či dokonca o stovky dní (odôvodnenia 300 až 314 napadnutého rozhodnutia). Komisia okrem toho poukázala na ďalšie oddiaľujúce praktiky, ako napríklad skutočnosť, že TP sa pravidelne nechala zastupovať pri rokovaní zamestnancami, ktorí neboli splnomocnení zmluvne ju zaväzovať (odôvodnenia 315 až 322 napadnutého rozhodnutia), alebo skutočnosť, že nedôvodne odsúvala podpísanie zmlúv (odôvodnenia 323 až 329 napadnutého rozhodnutia). Komisia konštatovala, že tieto oddiaľujúce taktiky viedli viacerých AO k podaniu podnetu na príslušný orgán v rámci postupu rokovania alebo jednoducho k upusteniu od ich projektov pripojenia k sieti TP (odôvodnenia 300 a 305 napadnutého rozhodnutia).
- 130 Po tretie, pokiaľ ide o obmedzenie fyzického prístupu k sieti TP, v odôvodneniach 375 až 399 napadnutého rozhodnutia Komisia najmä uviedla, že keď už bola zmluva o prístupe podpísaná, AO predkladali TP žiadosti o prístup k PUS, pokiaľ ide o prístup BSA a pokiaľ ide o prístup LLU, objednávku kolokalizácie alebo objednávku spájacích káblov. Komisia vysvetlila, že objednávky AO podliehali formálnemu a technickému overeniu, v nadväznosti na ktoré TP oznámila AO technické podmienky a odhad nákladov spojených s pripojením. Po odsúhlasení týchto podmienok AO mohol na tomto základe pripraviť technický projekt predkladaný opäť na schválenie TP (odôvodnenie 375 napadnutého rozhodnutia).
- 131 Komisia opísala príklady protisúťažnej praxe TP zavedenej v tomto štádiu pripojenia k sieti TP, pričom sa z podstatnej časti opierala o svedectvá AO aktívnych na poľskom trhu, zápisnice z kontrol uskutočnených UKE a rozhodnutia tohto orgánu, Komisia v tomto ohľade najskôr uviedla, že TP odmietla z formálnych alebo technických dôvodov mnohé objednávky na prístup. Tieto odmietnutia sa týkali 31 % žiadostí o prístup BSA za roky 2006 až 2009 a 44 % žiadostí o prístup LLU počas obdobia 2006 až 2008 s tým, že situácia sa zlepšila v roku 2009. Pokiaľ ide o prístup LLU, Komisia tiež uviedla prípady, keď napriek kladnému technickému overeniu sa AO nepripojili k sieti TP najmä z dôvodu nadhodnotenia nákladov spojených s pripojením zo strany TP (odôvodnenia 378 až 392 a 749 až 754 napadnutého rozhodnutia). Komisia ďalej poukázala na významné omeškania pri vybavovaní žiadostí AO, pokiaľ ide o vybudovanie a zmenu PUS, ako aj vybavenie žiadostí o prístup LLU. Podľa svedectiev citovaných Komisiou tieto omeškania od troch do trinásť mesiacov aj v prípadoch veľmi jednoduchých prác znemožnili pre AO normálne plánovanie investícií (odôvodnenia 393 až 396 a 755 až 758 napadnutého rozhodnutia). Komisia nakoniec uviedla, že PTK, dcérska spoločnosť TP aktívna na dotknutých trhoch, nemala rovnaké problémy s prístupom k sieti jej materskej spoločnosti ako ostatní AO. To podľa Komisie potvrdzuje možnosť zabezpečiť rýchlejší prístup k tejto sieti (odôvodnenia 397 až 399 a 759 až 761 napadnutého rozhodnutia).
- 132 Po štvrté, pokiaľ ide o obmedzenie prístupu k predplatiteľským linkám, v odôvodneniach 444 až 510 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že AO po tom, čo už boli pripojení k PUS (prístup BSA) alebo po tom, čo získali prístup k priestoru kolokalizácie alebo po inštalovaní spájacieho kábla (prístup LLU), mohli v zásade získavať vlastnú klientelu. Na to museli zaslať TP objednávku týkajúcu sa aktivácie linky predplatiteľa, túto žiadosť TP overila z formálneho a technického hľadiska (odôvodnenie 444 napadnutého rozhodnutia).
- 133 Komisia identifikovala na základe svedectiev AO, dokumentov zaistených počas inšpekcií a zápisníc z kontrol uskutočnených UKE tri druhy praktík zavedených TP, ktoré obmedzovali prístup AO k predplatiteľom. Predovšetkým konštatovala, že TP odmietla veľké množstvo objednávok týkajúcich sa aktivácie liniek z formálnych a technických dôvodov. Hoci počas určitých období sa situácia

zlepšila, tieto odmietnutia sa týkali celkovo od 30 % do 50 % objednávok rôznych AO, s výnimkou PTK, dcérskej spoločnosti TP (odôvodnenia 448 až 467 napadnutého rozhodnutia). Komisia ďalej poukázala na problém slabej disponibility predplatiteľských liniek spôsobenej na jednej strane odmietnutím TP poskytnúť služby prístupu BSA na linky WLR a na druhej strane omeškaním s opravou pokazených liniek. Komisia nakoniec poukázala na oneskorenia s vybavením objednávok AO (odôvodnenia 468 až 473 napadnutého rozhodnutia). Komisia uviedla, že tieto prekážky boli mimoriadne obťažujúce pre AO, keďže zasahovali do priamych vzťahov medzi AO a konečnými používateľmi, najmä v čase, keď AO začínali s nadväzovaním týchto vzťahov a mohli tak mať za následok zhoršenie obrazu AO u ich klientov. Podľa Komisie blokovanie prístupu BSA na linkách WLR zasahovalo AO o to viac, že im bránilo ponúkať svojim už existujúcim klientom, ktorí používajú služby pevnej telefónnej linky, dodatočné služby prístupu na internet (odôvodnenie 470 napadnutého rozhodnutia).

- 134 Po piate, pokiaľ ide o odmietnutie poskytovať spoľahlivé a presné všeobecné informácie nevyhnutné pre AO na prijatie rozhodnutí v oblasti prístupu, Komisia najskôr uviedla, že TP bola povinná poskytovať tieto informácie AO podľa uplatniteľnej právnej úpravy. Komisia spresnila, že tieto všeobecné informácie sa týkali mnohých technických aspektov siete TP a tiež zdôraznila, že podľa AO disponovanie s úplnými a spoľahlivými všeobecnými informáciami predstavovalo podstatnú podmienku na začatie a pokračovanie v poskytovaní služieb BSA a LLU konečným používateľom. Komisia ďalej pripomenula, že odmietnutie poskytnúť informácie týkajúce sa štruktúry siete TP predstavovalo jedno z kľúčových opatrení stratégie TP smerujúce k obmedzeniu hospodárskej súťaže na všetkých etapách procesu prístupu AO k jej sieti (pozri bod 126 vyššie). Komisia nakoniec uviedla, že problémy s prístupom k spoľahlivým a presným všeobecným informáciám sa prejavili v každej etape procesu prístupu k sieti TP. V tomto ohľade najmä uviedla, že počas prvej fázy obdobia porušovania TP nevkladala definíciu všeobecných informácií do zmlúv uzavretých s AO a v neskoršej fáze používala vo svojich zmluvách definíciu, ktorá nezodpovedala definícii štandardnej ponuky (odôvodnenia 511 až 516 a poznámka pod čiarou 828 napadnutého rozhodnutia).
- 135 Komisia podrobne opisuje spôsob, akým TP bránila AO v prístupe k všeobecným informáciám týkajúcim sa jej siete. V tomto ohľade, opierajúc sa o mnohé svedectvá AO a dokumenty zaistené počas inšpekcií, Komisia najskôr uviedla, že kvalita údajov týkajúcich sa jej siete, ktoré TP zaslala, bola nízka. Tieto údaje boli často nesprávne alebo neúplné a nezodpovedali ustanoveniam referenčných ponúk a zmlúv uzavretých medzi TP a AO (odôvodnenia 517 až 528 napadnutého rozhodnutia). Komisia ďalej poukázala na prípady, keď TP zaslala AO všeobecné informácie vo formáte, ktorý znemožnil ich použitie (odôvodnenia 529 a 530 napadnutého rozhodnutia). Komisia okrem toho uviedla, že TP si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu z relevantných referenčných ponúk dať k dispozícii AO informatické prostredie umožňujúce prístup k databázam obsahujúcim všeobecné informácie a zabezpečujúce iné spôsoby týkajúce sa komunikácie medzi AO a TP. Toto prostredie sa stalo funkčným až v apríli 2010 (odôvodnenia 531 až 534 napadnutého rozhodnutia). Komisia nakoniec uviedla, že existovali technologické riešenia umožňujúce zabezpečiť prístup k presnejším a spoľahlivejším všeobecným informáciám a že PTK, dcérska spoločnosť TP, mohla využívať takýto prístup (odôvodnenia 535 až 541 napadnutého rozhodnutia).
- 136 V odôvodnení 713 napadnutého rozhodnutia Komisia zdôraznila, že praktiky TP opísané v bodoch 128 až 135 vyššie mali kumulatívny účinok na AO, ktorí sa stretávali s prekážkami na každom stupni prístupu k veľkoobchodným produktom TP. Uviedla, že hoci každá z týchto prekážok vytvorených spoločnosťou TP, vnímaná jednotlivito, sa môže zdať ako nepodstatná, vnímané spoločne vytvárali zneužívajúce správanie, ktorého cieľom bolo zabrániť prístupu AO k veľkoobchodnému trhu širokopásmového prístupu. Na záver Komisia označila zneužitie dominantného postavenia žalobkyne za jediné a pokračujúce porušovanie (článok 1 napadnutého rozhodnutia).
- 137 Pokiaľ ide osobitne o otázku trvania a rôznu intenzitu správania TP, táto je riešená v odôvodneniach 903 a 907, ktoré sa nachádzajú v časti napadnutého rozhodnutia venovanej určeniu výšky pokuty.

- 138 V odôvodnení 903 napadnutého rozhodnutia Komisia odpovedala na tvrdenie TP uvedené v priebehu správneho konania, podľa ktorého treba pri posudzovaní povahy porušenia zohľadniť skutočnosť, že niektoré praktiky, ktoré sú jej vytýkané, trvali kratšie ako celkové obdobie porušovania. Toto tvrdenie bolo založené na porovnaní porušenia vytýkaného TP s porušením, ktoré bolo predmetom rozhodnutia Komisie K(2009) 3726 v konečnom znení z 13. mája 2009 týkajúceho sa konania o uplatnení článku 82 [ES] a článku 54 Dohody EHP (vec COMP/C-3/37.990 – Intel) a konkrétnejšie s pripomienkami Komisie, podľa ktorých pri určovaní závažnosti porušenia spáchaného spoločnosťou Intel bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že zneužívajúce praktiky tohto podniku boli sústredené v období 2002 až 2005 a že po roku 2005 až do skončenia porušovania v decembri 2007 neboli konštatované viac ako dve individuálne porušenia (pozri odôvodnenie 1785 rozhodnutia Intel). V odpovedi na toto tvrdenie v odôvodnení 903 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že „v tomto kontexte treba poznamenať, že hoci intenzita správania TP sa v priebehu času menila, zneužívajúce praktiky boli pozorované v priebehu celého obdobia porušovania“.
- 139 V odôvodnení 907 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že pri skúmaní závažnosti porušenia zohľadnila skutočnosť, že prvky zneužívajúceho správania TP neboli splnené v rovnaký čas. Komisia vysvetlila, že táto okolnosť bola logickým dôsledkom skutočnosti, že proces získania prístupu veľkoobchodným produktom prístupu k širokopásmovému internetu historického operátora bol časovo rozvrhnutý na viacero rozdielnych a následných etáp. Komisia zhrnula tieto etapy do poznámky pod čiarou 1258 napadnutého rozhodnutia, ako v prvom rade etapa dohodovania zmlúv o podmienkach prístupu k sieti, ďalej etapa získania fyzického prístupu k sieti a nakoniec etapa aktivácie predplatiteľských liniek a získanie všeobecných informácií. Komisia doplnila, že AO tak nemohol byť napríklad konfrontovaný s problémami týkajúcimi sa fyzického prístupu k sieti TP pred podpisom zmluvy o podmienkach prístupu k sieti. Rovnako problémy, ktoré mali AO v etape získavania fyzického prístupu k sieti TP alebo v etape aktivácie predplatiteľských liniek, sa začali až po skončení dlhých dohodovaní zmlúv o podmienkach prístupu. Okrem toho tak pred ako aj po podpísaní týchto zmlúv rozvoj obchodných stratégií zo strany AO bol narušený nízkou kvalitou a neúplnosťou všeobecných informácií týkajúcich sa siete TP, ktoré táto spoločnosť mala povinnosť zaslať.
- 140 Na pojednávaní v odpovedi na otázku Všeobecného súdu žalobkyňa spresnila rozsah svojej argumentácie. Uviedla, pokiaľ ide o tvrdenie uvedené v bode 117 vyššie, že obsah odôvodnenia 907 napadnutého rozhodnutia odráža iba skutočnosť, že Komisia zohľadnila postupnú povahu porušovania. Napriek tomu toto odôvodnenie neumožňuje dospieť k záveru, že Komisia v celom rozsahu zohľadnila premenlivosť intenzity a trvania správania zavedených TP v každej etape procesu získania prístupu k sieti TP. Preto tvrdeniami zhrnutými v bodoch 120 až 123 vyššie žalobkyňa poukazuje na chyby, ktorých sa mala dopustiť Komisia pri výpočte trvania a intenzity týchto správania. Preskúmanie týchto podrobných tvrdení umožňuje správne posúdiť závažnosť porušenia spáchaného TP.
- 141 V tomto ohľade z odôvodnenia 907 napadnutého rozhodnutia v spojení s poznámkou pod čiarou 1258 vyplýva, že posúdením závažnosti zneužitia dominantného postavenia vytýkaného TP Komisia zohľadnila premenlivé trvanie a intenzitu rôznych správania zavedených TP, ktoré vo svojom celku predstavujú podstatné znaky tohto zneužitia. Komisia totiž výslovne uviedla, že všetky prvky zneužívajúceho správania TP neboli naplnené v rovnakom čase.
- 142 Tento záver podporuje preskúmanie celého napadnutého rozhodnutia. V tomto rozhodnutí totiž Komisia opakovane poukázala na čiastočné zlepšenia v správaní TP a spresnila obdobia, kratšie ako trvanie obdobia porušovania, počas ktorých sa zo strany TP uskutočnili osobitné správania (pozri najmä odôvodnenia 383, 409, 437, 450, 462, 508, 510 a 515 napadnutého rozhodnutia).
- 143 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa v žalobe, odôvodnenie 903 napadnutého rozhodnutia nemožno vykladať tak, že znamená, že Komisia odmietla zohľadniť skutočnosť, že trvanie rôznych podstatných znakov porušenia spáchaného zo strany TP a jeho intenzita sa menili v priebehu času. V tomto odôvodnení sa totiž Komisia obmedzila na konštatovanie, že existoval značný rozdiel medzi okolnosťami porušenia vytýkaného TP a okolnosťami porušenia vytýkaného spoločnosti Intel,

a to skutočnosť, že napriek svojej premenlivosti malo trestné správanie TP pokračujúcu povahu a prebiehalo počas celého obdobia porušovania, zatiaľ čo porušenie vytýkané spoločnosti Intel sa prísne koncentrovalo na určité obdobie, podstatne kratšie ako celé obdobie porušovania.

- 144 Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno tvrdiť, že posúdením závažnosti porušenia spáchaného TP Komisia odmietla zohľadniť skutočnosť, že trvanie rôznych podstatných znakov porušenia spáchaného zo strany TP a jeho intenzita sa menili v priebehu času.
- 145 Okrem toho vecné preskúmanie podrobných tvrdení žalobkyne vykonané nižšie neumožňuje dospieť k záveru, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia, keď sa vyslovila o závažnosti porušenia spáchaného zo strany TP.
- 146 V tomto ohľade treba na úvod na jednej strane uviesť, že týmito tvrdeniami žalobkyňa nespochybňuje ani existenciu porušenia ako takú, ani jeho trvanie, ako bolo definované v napadnutom rozhodnutí, a to obdobie od 3. augusta 2005 do 22. októbra 2009. Rovnako ani nespochybňuje kvalifikáciu zneužitia dominantného postavenia vytýkaného TP ako jediné a pokračujúce porušovanie, ani existenciu stratégie smerujúcej k obmedzeniu hospodárskej súťaže vo všetkých etapách procesu prístupu k jej sieti.
- 147 Na druhej strane treba odmietnuť ako založené na zjavne nesprávnom výklade napadnutého rozhodnutia tvrdenia, ktorými žalobkyňa uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedla, že rôzne podstatné znaky porušenia vytýkaného TP mali rovnaké trvanie ako obdobie porušovania. Tieto tvrdenia vyvracajú pripomienky Komisie nachádzajúce sa v odôvodneniach napadnutého rozhodnutia uvedených v bodoch 138, 139 a 142 vyššie.
- 148 Po prvé, pokiaľ ide o ponuku neprimeraných podmienok AO v dohodách o prístupe k sieti BSA a LLU spoločnosti TP, treba predovšetkým uviesť, že tvrdenia uvedené v písomnostiach žalobkyne sa týkajú viac ako tridsiatich zmluvných doložiek, ktoré boli zmenené alebo vymazané zo zmlúv TP o prístupe BSA a LLU. Žalobkyňa tak predkladá presný výpočet období, počas ktorých sú tieto doložky dotknuté zmenami alebo výmazom. Vzhľadom však na zložitosť zmlúv o prístupe k veľkoobchodným produktom širokopásmového prístupu, závažnosť a negatívne odozvy ponuky, zo strany TP, neprimerané doložky v jej zmluvách musia byť posudzované celkovo a nie vychádzajúc z každej z týchto doložiek jednotlivo.
- 149 Ďalej je nutné konštatovať, že týmito tvrdeniami žalobkyňa iba uznáva, že TP ponúkala AO zmluvy, ktoré nedodržiavali mnohé ustanovenia referenčných ponúk BSA od mája 2006 do konca roka 2008 a LLU od júna 2006 až do februára 2009. Skutočnosť, že táto prax sa začala po začiatku obdobia porušovania a skončila sa pred jeho koncom, nemôže znížiť závažnosť trestného správania TP. Totiž, ak žalobkyňa tvrdí, že nedodržiavanie doložiek štandardnej ponuky BSA sa začalo až v máji 2006, nespochybňuje skutočnosť, že prijatie tejto štandardnej ponuky bolo oddialené o viacero mesiacov z dôvodu jej odmietnutia, majúceho za následok porušenie jej právnych povinností, predložiť UKE návrh štandardnej ponuky (pozri body 14 a 126 vyššie). Pokiaľ ide o koniec tejto časti porušovania, Komisia relevantne poukazuje na skutočnosť, že TP skončila s ponukou neprimeraných doložiek v jej zmluvách, neznamená, že zrušila takéto doložky v platných zmluvách. Neprimerané doložky sa tak mohli aj naďalej uplatňovať na škodu AO.
- 150 Nakoniec tento prvok porušenia nemôže byť preskúmaný tak, že sa nevezmú do úvahy okolnosti, ktoré nie sú spochybnené žalobkyňou, a to skutočnosť, že počas úvodnej fázy obdobia porušovania, v etape dohodovania zmlúv s AO, TP uskutočňovala praktiky, ktorých cieľom bolo odradiť ich od získania prístupu k jej sieti najmä rôznymi oddalujúcimi taktikami, ktoré mali za cieľ zdržať rokovania o zmluvách a stratégiu, ktorej úlohou bolo čo najviac sťažiť možnosť AO získať všeobecné informácie o jej sieti. Toto konštatovanie potvrdzuje záver Komisie, podľa ktorého bol priestor na vyjednávanie ponechaný AO veľmi úzky, a AO tak museli buď prijať podmienky navrhnuté TP, hoci boli v rozpore

s ustanoveniami relevantných referenčných ponúk, alebo začať konanie na UKE, aby donútili TP dodržiavať jej právne povinnosti, alebo sa rozhodnúť, že nevstúpia na trh (odôvodnenia 305, 314 a 716 napadnutého rozhodnutia).

- 151 Po druhé, pokiaľ ide o obmedzenie fyzického prístupu k sieti TP, treba najskôr uviesť, že trvanie kratšie ako je trvanie porušovania niektorých praktík zavedených TP alebo skutočnosť, že tieto praktiky sa týkajú celého tohto obdobia nepreukazuje, že porušovanie bolo menej závažné a že pokuta uložená TP je neprimeraná. Ako totiž uvádza Komisia, rôzne praktiky TP prijaté v postupných etapách procesu prístupu k jej sieti boli doplnkové. Okrem toho, pokiaľ ide o odmietnutie objednávok AO z technických alebo formálnych dôvodov, Komisia najmä v odôvodneniach 383 a 409 napadnutého rozhodnutia výslovne uznala zlepšenie situácie a tvrdenia uvedené žalobkyňou neumožňujú dospieť k záveru, že Komisia nezohľadnila toto zlepšenie pri určení výšky pokuty. Ďalej na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, problém nadhodnotenia nákladov investícií týkajúcich sa prístupu LLU sa netýkal ani jedného izolovaného prípadu. Na tento problém totiž upozornili dvaja AO a opísala ho UKE v zápisnici z kontroly vykonanej v roku 2008. Komisia v tejto súvislosti ešte uvádza, že vzhľadom na to, že v tomto období (v roku 2008) len málo operátorov využívalo prístup LLU, tri citované príklady majú značný význam a nemožno ich považovať za prehnané. Nakoniec na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, dôkazy zhromaždené Komisiou, najmä zápisnica z kontroly vykonanej UKE v októbri 2007, ako aj vyhlásenia AO, dostatočne právne potvrdzujú, že TP odďaľovala vybavenie objednávok na vybudovanie alebo zmenu PUS.
- 152 Po tretie, pokiaľ ide o obmedzený prístup k predplatiteľským linkám, žalobkyňa nespochybňuje pripomienky Komisie týkajúce sa odmietnutia objednávok z formálnych a technických dôvodov. Obmedzuje sa na tvrdenie, že problémy disponibility liniek WLR na prístup BSA sa skončili v októbri 2007 a že problémy spojené s omeškaním vo vykonaní objednávok prístupu BSA a LLU nastali až v roku 2007 a na začiatku roka 2008. Na jednej strane sa to nedotýka záveru Komisie, podľa ktorého TP zaviedla praktiky smerujúce k obmedzeniu prístupu AO k predplatiteľským linkám, praktiky, ktoré boli mimoriadne obťažujúce pre AO, keďže sa dotýkali ich priamych vzťahov s konečnými používateľmi. Na druhej strane Komisia výslovne uznala, najmä v odôvodneniach 508 a 510 napadnutého rozhodnutia, skutočnosť, že prvky porušenia spomenuté žalobkyňou boli časovo obmedzené a nič neumožňuje dospieť k záveru, že by ich nezohľadnila pri určení výšky pokuty.
- 153 Po štvrté, čo sa týka tvrdení žalobkyne o odmietnutí poskytnúť AO presné a spoľahlivé všeobecné informácie, rovnako nemôžu presvedčiť, že Komisia pri určení pokuty uloženej TP prehnila úroveň závažnosti porušenia.
- 154 Predovšetkým žalobkyňa nespochybňuje tvrdenia formulované v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých bolo technicky možné zabezpečiť prístup k presnejším a spoľahlivejším všeobecným informáciám, a že PTK, dcérska spoločnosť TP, mohla využívať takýto prístup. Žalobkyňa tiež nespochybňuje, že kvalita všeobecných informácií bola najhoršia počas prvej fázy obdobia porušovania, to znamená počas rokov 2005 a 2006. Práve v tomto momente v spojení s oddiaľujúcimi praktikami uplatňovanými TP počas rokovaní s AO bola táto prax najškodlivejšia pre AO, keďže im bránila plánovať a vykonať ich obchodné stratégie. Ďalej napriek zlepšeniu kvality všeobecných informácií, ktoré okrem iného uznala Komisia (odôvodnenie 528 napadnutého rozhodnutia), napadnuté rozhodnutie poukazuje na prípady, potvrdené vyhláseniami AO, prenosu nepresných alebo rozporuplných všeobecných informácií, a to ešte aj v roku 2008 a 2009. Rovnako napriek iniciatívam zavedeným TP problémy so sprístupnením informatického prostredia umožňujúceho prístup k databázam všeobecných informácií pretrvávali do roku 2010. Nakoniec na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, Komisia nezveličovala rozsah problémov súvisiacich s formátom údajov. Totiž na jednej strane uviedla, že tieto problémy sa objavili „občas“ (odôvodnenie 529 napadnutého rozhodnutia). Na druhej strane tieto problémy posudzované v kontexte nízkej všeobecnej kvality informácií zasielaných TP predstavujú obraz všeobecného správania TP vo vzťahu k AO.

- 155 Okrem toho Komisia v napadnutom rozhodnutí uznala, že TP zaviedla iniciatívy, ktoré umožnili zlepšiť kvalitu týchto informácií, najmä v priebehu roka 2009. Nič teda neumožňuje dospieť k záveru, že nezohľadnila toto zlepšenie pri určovaní výšky pokuty.
- 156 Vzhľadom na vyššie uvedené Všeobecný súd zastáva názor, že odpoveď Komisie v odôvodneniach 903 a 907 napadnutého rozhodnutia na tvrdenia TP týkajúce sa premenlivého trvania a intenzity niektorých praktík, ktoré zaviedla v rozpore s právnymi predpismi a ktoré boli zhrnuté Komisiou do piatich podstatných znakov zneužitia dominantného postavenia – tvrdenia, ktoré žalobkyňa v podstate opätovne uvádza v rámci tejto časti – neobsahuje nijaké nesprávne právne posúdenie a nesprávne posúdenie. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, spôsob, akým Komisia zohľadnila premenlivé trvanie a intenzitu protisúťažných správanií, ktoré sa jej vytykajú, nemôže byť považovaný ako v rozpore so zásadou proporcionality.
- 157 Z toho vyplýva, že prvá časť tohto žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.
- O druhej časti založenej na existencii chýb týkajúcich sa záverov Komisie o vplyve porušenia na dotknuté trhy
- 158 Druhou časťou žalobkyňa podporovaná PIIT na jednej strane uvádza, že posúdenie povahy a závažnosti porušenia Komisiou je založené osobitne na závere, podľa ktorého správanie TP malo skutočné účinky na dotknuté trhy. Podľa judikatúry, najmä rozsudku z 8. septembra 2010, Deltafina/Komisia (T-29/05, Zb., EU:T:2010:355, bod 248), za tohto predpokladu by Komisia musela predložiť konkrétne, presvedčivé a dostatočné dôkazy umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať na hospodársku súťaž na tomto trhu. V napadnutom rozhodnutí sa však Komisia namiesto preskúmania skutočných účinkov správania TP na trh obmedzila na skúmanie jej pravdepodobných účinkov.
- 159 Na druhej strane žalobkyňa a PIIT tvrdia, že posúdenie týchto pravdepodobných účinkov správania TP na dotknuté trhy je nesprávne. Závery Komisie sú zveličené a opomínajú faktory dôležité na posúdenie dosahu správania žalobkyne.
- 160 Komisia na jednej strane spochybňuje, že svoje posúdenie závažnosti porušenia založila na konštatovaní, že praktiky TP mali konkrétny negatívny dosah na dotknuté trhy. Vyvracia na jednej strane tvrdenia žalobkyne a PIIT, podľa ktorých sa dopustila chyby pri posúdení pravdepodobných účinkov porušenia. Navrhuje, aby sa druhá časť tohto žalobného dôvodu zamietla.
- 161 V tomto ohľade v prvom rade treba uviesť, že tvrdenia žalobkyne spočívajú na domnienke, podľa ktorej pravidlo stanovené rozsudkom Deltafina/Komisia, už citovaným v bode 158 vyššie (EU:T:2010:355, bod 248), v kontexte uplatnenia usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 [ESUO] (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3, ďalej len „usmernenia z roku 1998“), je prenositeľné na usmernenia z roku 2006.
- 162 Treba pripomenúť, že podľa bodu 1.A usmernení z roku 1998 mala Komisia zohľadniť pri posudzovaní závažnosti porušenia najmä jeho „skutočný dosah na trh, ak je merateľný“. V rozsudku Deltafina/Komisia, už citovanom v bode 158 vyššie (EU:T:2010:355, bod 248), ale tiež v rozsudku Prym a Prym Consumer/Komisia, už citovanom v bode 65 vyššie (EU:C:2009:505, body 81 a 82), súd Únie rozhodol, že skutočný dosah porušenia na trh predstavuje v zásade iba jeden fakultatívny prvok posúdenia závažnosti porušenia, spôsobilý umožniť Komisii, ak je prítomný, zvýšiť počiatočnú sumu pokuty nad rámec minimálnej pokuty. Napriek tomu podľa Súdneho dvora ak Komisia považuje za vhodné na účely výpočtu pokuty zohľadniť tento fakultatívny prvok, nemôže sa obmedziť na poskytnutie jednoduchej domnienky, ale musí predložiť konkrétne, dôveryhodné a dostatočné indície umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať z hľadiska hospodárskej súťaže na tomto trhu.

- 163 Usmernenia z roku 2006, uplatňované Komisiou na výpočet sumy pokuty uloženej v predmetnej veci, už neupravujú zohľadnenie „skutočného dosahu na trh, ak je merateľný“. Totiž podľa bodu 22 týchto usmernení pri rozhodovaní o tom, či časť hodnoty predaja určená podľa závažnosti by mala byť situovaná v dolnej alebo hornej časti stupnice, ktorá môže dosiahnuť až úroveň 30 %, Komisia zohľadní určitý počet ukazovateľov, napríklad povahu porušenia, kumulovaný podiel všetkých zúčastnených strán na trhu, zemepisný rozsah porušenia, uskutočnenie alebo neuskutočnenie porušenia. Z toho vyplýva, že vo všeobecnosti Komisia nie je povinná zohľadniť skutočný dosah porušenia na trh, keď určuje podiel hodnoty predajov stanovený v závislosti od závažnosti. Napriek tomu, keďže zoznam ukazovateľov vymenovaných v bode 22 usmernení nie je vyčerpávajúci, Komisia môže, ak to považuje za vhodné, zohľadniť skutočný dosah porušenia na trh s cieľom zvýšiť tento podiel. V takom prípade treba dospieť k záveru, že judikatúra citovaná v predchádzajúcom bode sa uplatňuje tiež, pokiaľ ide o usmernenia z roku 2006, takže Komisia musí predložiť konkrétne, dôveryhodné a dostatočné indicie umožňujúce posúdiť skutočný vplyv, ktorý porušenie mohlo mať z hľadiska hospodárskej súťaže na uvedený trh.
- 164 V druhom rade treba uviesť, že predmetná časť prvého žalobného dôvodu obsahuje dve stránky tvrdení, z ktorých prvá sa zakladá na nedostatku odôvodnenia. Týmito tvrdeniami totiž žalobkyňa a PIIT uvádzajú, že Komisia založila svoje posúdenie závažnosti porušenia na skutočných negatívnych účinkoch, ktoré malo porušenie vytýkané TP na hospodársku súťaž a spotrebiteľov. Tvrdia, že v napadnutom rozhodnutí Komisia iba preskúmala pravdepodobné účinky tohto porušenia a neposkytla tak dostatočné odôvodnenie z hľadiska rozsudku Deltafina/Komisia, už citovaného v bode 158 vyššie (EU:T:2010:355, bod 248), pokiaľ ide o existenciu jej skutočných účinkov. Tvrdeniami zhrnutými do druhej stránky žalobkyňa a PIIT chcú preukázať chyby, ktorých sa Komisia dopustila pri posúdení pravdepodobných účinkov porušenia.
- 165 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenia, ktoré sú súčasťou prvej stránky, treba pripomenúť, že odôvodnenie aktov inštitúcií Únie vyžadované článkom 296 ZFEÚ musí byť posudzované v závislosti od okolností prípadu, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka (rozsudok z 25. júna 2014, Nexans a Nexans France/Komisia, C-37/13 P, Zb., EU:C:2014:2030, body 31 a 32).
- 166 V predmetnej veci treba uviesť, že posúdenie závažnosti porušenia vykonané Komisiou v odôvodneniach 899 až 908 napadnutého rozhodnutia je rozdelené na štyri časti, pričom prvé tri sa týkajú povahy porušenia, podielov na trhu a zemepisného rozsahu porušenia, a štvrtá je zhrnutím. V odôvodnení 906 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa nachádza v tomto zhrnutí, Komisia uviedla, že určením podielu hodnoty predajov, ktorý sa mal prijať na účely určenia základnej sumy pokuty, zohľadnila najmä povahu porušenia, jeho zemepisný rozsah, podiely na trhu ako aj skutočnosť, že toto porušenie sa uskutočnilo.
- 167 Úsek spochybňovaný žalobkyňou sa nachádza v odôvodnení 902 napadnutého rozhodnutia, ktoré je v časti venovanej posúdeniu povahy porušenia. V tejto časti Komisia najskôr uviedla, že zneužitie dominantného postavenia vo forme odmietnutia poskytovať služby vytýkané TP bolo niekoľkokrát odsúdené ňou samotnou, ako aj súdmi Únie (odôvodnenie 899 napadnutého rozhodnutia). Uviedla, že trhy dotknutých produktov mali veľký hospodársky význam a že zohrávali kľúčovú úlohu pri výstavbe informačnej spoločnosti, keďže širokopásmové spojenia boli faktorom, ktorý podmieňuje poskytovanie rôznych digitálnych služieb konečným používateľom (odôvodnenie 900 napadnutého rozhodnutia). Komisia takisto zohľadnila skutočnosť, že TP bola jediným vlastníkom vnútroštátnej siete telekomunikácií a že z tohto dôvodu AO, ktorí chcú poskytovať služby na základe technológie DSL, na nej boli úplne závislí (odôvodnenie 901 napadnutého rozhodnutia).

168 V odôvodnení 902 Komisia nakoniec uviedla:

„Rovnako ako je to opísané v bode VIII.1, správanie TP patrí medzi zneužívajúce správania, ktorých cieľom je odstrániť hospodársku súťaž na maloobchodnom trhu alebo prinajmenšom oddialiť príchod nových účastníkov alebo vývoj trhu. Navyše ako sa uviedlo v odôvodnení 892, TP si bola vedomá skutočnosti, že jej správanie bolo nezákonné. To má negatívny vplyv na hospodársku súťaž a spotrebiteľov, ktorí znášajú zvýšenie cien, zníženie výberu a počtu inovujúcich produktov.“

169 Odôvodnenie poskytnuté Komisiou v odôvodneniach 899 až 906 napadnutého rozhodnutia nenecháva priestor pre nijakú pochybnosť, pokiaľ ide o prvky, na ktorých Komisia založila svoje posúdenie závažnosti porušenia, a ktorými sú: povaha porušenia, jeho zemepisný rozsah, dotknuté trhové podiely ovládané TP a zavedenie porušenia touto spoločnosťou. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa a PIIT, Komisia netvrdila v odôvodnení 902 napadnutého rozhodnutia a z tohto odôvodnenia, vnímaného vo svetle celého odôvodnenia týkajúceho sa závažnosti porušenia, nemožno nijako vyvodiť, že zohľadnila skutočné účinky porušenia na trh a na spotrebiteľov určením v závislosti od tohto porušenia podielu hodnoty predajov, ktorý mal byť prijatý na účely určenia výšky pokuty. Konkrétnejšie, veta namietaná žalobkyňou môže byť vykladaná iba ako všeobecne a abstraktne odkazujúca na povahu porušenia a na skutočnosť, že toto porušenie v rozsahu, v akom bolo vedomé a malo za cieľ odstrániť hospodársku súťaž na maloobchodnom trhu alebo oddialiť vývoj trhu, bolo spôsobilé negatívne zasiahnuť hospodársku súťaž a spotrebiteľov.

170 V tejto súvislosti treba ešte doplniť, že zistenia uvedené v prvej a druhej vete dotknutého odôvodnenia týkajúce sa odstránenia hospodárskej súťaže maloobchodného trhu a úmyselnej povahy porušenia sú ilustrované odkazom na jednej strane na bod VIII.1 napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia opisuje stratégiu TP smerujúcu k obmedzeniu hospodárskej súťaže na všetkých stupňoch procesu prístupu AO k jej sieti, a na druhej strane na odôvodnenie 892 napadnutého rozhodnutia, v ktorom odôvodnila svoj záver, podľa ktorého porušenie bolo spáchané úmyselne. Naopak posledná veta odôvodnenia 902 neobsahuje nijaký odkaz na bod X.4.4 napadnutého rozhodnutia, v ktorom Komisia predložila svoje pripomienky, pokiaľ ide o pravdepodobné účinky porušenia.

171 Z toho vyplýva, že Komisia nezohľadnila pri posúdení závažnosti porušenia skutočné účinky porušenia spáchaného TP na dotknutých trhoch ani pravdepodobné účinky tohto porušenia, ktoré skúmala v bode X.4.4 napadnutého rozhodnutia. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 162 vyššie, keďže Komisia nezohľadnila skutočné účinky porušenia pri hodnotení jeho závažnosti, nemusela ich preukázať.

172 Tvrdenie žalobkyne založené na nedostatku odôvodnenia, pokiaľ ide o preukázanie skutočných účinkov porušenia pre potreby posúdenia jeho závažnosti, musí byť teda odmietnuté ako nedôvodné.

173 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie zhrnuté do druhej stránky, ktorými žalobkyňa a PIIT chcú preukázať chyby Komisie pri posúdení pravdepodobných účinkov porušenia, treba ich považovať za neúčinné. Totiž vzhľadom na to, že Komisia nezohľadnila pravdepodobné účinky porušenia pri hodnotení jeho závažnosti, ktoré použila s cieľom určiť podiel hodnoty predajov prijatých na účely určenia základnej sumy pokuty, prípadné chyby pri posúdení pravdepodobných účinkov porušenia nemôžu mať vplyv na túto základnú sumu.

174 Preto treba odmietnuť ako neúčinné tvrdenia, ktorými žalobkyňa a PIIT chcú preukázať, že Komisia sa dopustila chýb pri posúdení pravdepodobných účinkov porušenia.

175 Z toho vyplýva, že druhá časť tohto žalobného dôvodu sa musí zamietnuť.

176 Okrem toho na účely posúdenia základnej sumy pokuty z hľadiska zásady proporcionality treba po prvé pripomenúť, že z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že suma pokuty závisí nielen od trvania protisúťažných správania, ich počtu a ich intenzity, ale tiež od povahy porušenia, veľkosti dotknutého

trhu a poškodenia, ktoré utrpel verejný hospodársky poriadok, ako aj od relatívneho významu a trhového podielu zodpovedných podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudok KME Germany a i./Komisia, už citovaný v bode 111 vyššie, EU:C:2011:810, body 96 a 97 a citovanú judikaturu). Po druhé suma pokuty musí tiež zohľadniť také okolnosti, akými sú odradzujúci dosah pokút, správanie podniku a nebezpečenstvo, ktoré porušenie predstavuje pre cieľ Únie. Po tretie suma pokuty uložená podniku z titulu porušenia v oblasti hospodárskej súťaže musí byť primeraná porušeniu posudzovanému z celkového hľadiska (pozri v tomto zmysle rozsudok Transcatab/Komisnia, už citovaný v bode 109 vyššie, EU:T:2011:562, bod 189).

- 177 Okrem toho podľa ustálenej judikatury podnik v dominantnom postavení má osobitnú zodpovednosť za to, aby svojím správaním nenarušil účinnú a neskreslenú hospodársku súťaž na vnútornom trhu. Ak existencia dominantného postavenia vychádza z bývalého zákonného monopolu, táto skutočnosť sa musí zohľadniť (rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, Zb., EU:C:2012:172, bod 23).
- 178 Vzhľadom na vyššie uvedenú judikaturu sa Všeobecný súd domnieva, že v predmetnej veci pri posudzovaní primeranosti pokuty a konkrétnejšie primeranej povahy základnej sumy pokuty je dôležité zohľadniť po prvé skutočnosť, že žalobkyňa mala dominantné postavenie, ktoré má svoj pôvod v bývalom zákonnom monopole, tak na veľkoobchodnom trhu širokopásmového prístupu LLU a BSA, kde bola jediným poskytovateľom, ako aj na maloobchodnom trhu.
- 179 Po druhé ako vyplýva z bodov 125 až 136 a 146 až 157 vyššie a hoci niektoré osobitné protisúťažné správanie vytykané TP boli kratšie ako obdobie porušovania, porušenie spáchané TP, ktorého existencia nie je ako taká spochybnená, spočívalo v mnohých, zjavných, pretrvávajúcich a úmyselných porušeniach právneho rámca, ktorý ju nútil ako operátora s významným vplyvom na trhu priznať AO neviazaný prístup k svojej účastníckej prípojke a súvisiacim službám za transparentných, spravodlivých a nediskriminačných podmienok.
- 180 Po tretie je nepochybné, že TP mala vedomosť o nezákonnosti svojho správania tak z hľadiska právneho rámca, pretože bola stíhaná a odsúdená rozhodnutiami vnútroštátneho právneho orgánu potvrdenými konečnými rozhodnutiami vnútroštátnych súdov, ako aj z hľadiska práva hospodárskej súťaže, kde tieto praktiky mali zabrániť alebo oddialiť príchod nových účastníkov na dotknuté trhy produktov.
- 181 Po štvrté je nutné konštatovať, že trhy produktov dotknuté zneužívajúcimi praktikami TP, ktoré sú značných rozmerov, keďže sa rozprestierajú na celom území jedného z najväčších štátov Únie, sú významné trhy tak z pohľadu hospodárskeho, ako aj zo sociálneho v rozsahu, v akom prístup k širokopásmovému internetu predstavuje kľúčový prvok vývoja informačnej spoločnosti.
- 182 Z odôvodnení 899 až 902, 904 a 905 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zohľadnila tieto okolnosti pri posudzovaní závažnosti porušenia. V týchto odôvodneniach totiž Komisia najskôr uviedla, že zneužitie dominantného postavenia vo forme odmietnutia poskytovať služby vytykané TP bolo niekoľkokrát odsúdené ňou samotnou, ako aj súdmi Únie. Uviedla, že trhy dotknutých produktov mali veľký hospodársky význam a že zohrávali kľúčovú úlohu pri výstavbe informačnej spoločnosti. Komisia takisto zohľadnila skutočnosť, že TP bola jediným vlastníkom vnútroštátnej siete telekomunikácií a že z tohto dôvodu AO, ktorí chceli poskytovať služby na základe technológie DSL, boli na TP úplne závislí. Okrem toho sa zdôraznilo, že správanie TP malo za cieľ odstrániť hospodársku súťaž na maloobchodnom trhu alebo prinajmenšom oddialiť príchod nových účastníkov alebo vývoj trhu, že toto správanie bolo vedomé a že malo negatívne odozvy na hospodársku súťaž a na spotrebiteľov (odôvodnenia 899 až 902 napadnutého rozhodnutia). Nakoniec Komisia zohľadnila skutočnosť, že počas celého obdobia porušovania TP mala dominantné postavenie nielen na veľkoobchodnom trhu, na ktorom mala monopol, ale tiež na maloobchodných trhoch, kde jej podiely predstavovali od 57 % do 46 % z hľadiska príjmov. Komisia v tejto súvislosti uviedla, že rozdiel medzi

trhovým podielom TP a trhovým podielom AO ovládajúcich podiel na trhu najvyšší po podiele TP bol značný. Pokiaľ ide o zemepisný rozsah dotknutého trhu, Komisia uviedla, že porušenie spáchané TP sa vzťahovalo na celé územie Poľska (odôvodnenia 904 a 905 napadnutého rozhodnutia).

183 Tieto okolnosti, ktoré nie sú spochybnené žalobkyňou, sú dostatočné na preukázanie, že zneužitie dominantného postavenia vytýkané TP bolo vážnym porušením.

184 Okrem toho treba pripomenúť, že v kontexte uplatnenia usmernení z roku 1998, ktoré upravovali rozdiel medzi veľmi závažnými, závažnými a menej závažnými porušeniami, Všeobecný súd potvrdil posúdenie Komisie, podľa ktorého zavedenie praxe tarifných nožníc vnútroštátnym historickým telekomunikačným operátorom malo byť považované za veľmi vážne porušenie a závažné zneužitie dominantného postavenia (rozsudok z 29. marca 2012, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, T-336/07, Zb., EU:T:2012:172, body 382 až 387). Treba doplniť, že Všeobecný súd potvrdil posúdenie dotknutého porušenia za „veľmi závažné“ pre celé dotknuté obdobie porušovania, hoci Komisia uznala, že toto porušenie nebolo jednotnej závažnosti pre celé toto obdobie (rozsudok Telefónica a Telefónica de España/Komisia, už citovaný, EU:T:2012:172, body 417 až 419).

185 Hoci porušenie v článku 102 ZFEÚ spočívajúce v uplatnení tarifných nožníc je porušením inej povahy ako porušenie spáchané TP, a to odmietnutie poskytovania, toto posledné porušenie môže byť tiež považované ako zneužitie s osobitnou závažnosťou. Totiž vo veci, ktorá viedla k rozsudku Telefónica a Telefónica de España/Komisia, už citovanému v bode 184 vyššie (EU:T:2012:172), posúdenie porušenia ako veľmi závažné bolo v podstate založené na troch prvkoch, a to skutočnosti, že žalobkyňa nemohla nevedieť o nezákonnosti svojho správania, úmyselnosť tohto správania, ako aj skutočnosť, že historický operátor mal virtuálne monopolistické postavenie na veľkoobchodnom trhu širokopásmového prístupu a veľmi silné dominantné postavenie na maloobchodných trhoch. V predmetnej veci sú všetky tieto prvky naplnené, pričom ani úmyselná a nezákonná povaha správania TP ani veľkosť jej podielov na dotknutých trhoch neboli spochybnené.

186 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa Všeobecný súd domnieva, že vzhľadom na osobitnú závažnosť porušenia spáchaného TP Komisia neporušila zásadu proporcionality, keď stanovila na 10 % podiel hodnoty predajov prijatý na účely určenia základnej sumy pokuty uloženej tejto spoločnosti v súlade s bodmi 19 až 22 usmernení z roku 2006.

187 V dôsledku toho treba tento žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode

188 Štvrtý žalobný dôvod je založený na nezohľadnení poľahčujúcich okolností. Žalobkyňa podporovaná PIIT v tejto súvislosti uvádza, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia, keď odmietla zohľadniť ako poľahčujúce okolnosti tri okolnosti vznesené TP počas správneho konania, a to: po prvé „kolosálne“ investície vynaložené odo dňa dohody s UKE s cieľom modernizovať poľskú infraštruktúru pevných liniek v prospech AO a konečných používateľov; po druhé dobrovoľné ukončenie porušovania zo strany TP a po tretie záväzky navrhnuté touto spoločnosťou.

189 Okrem toho za predpokladu, že sa Všeobecný súd nebude domnievať, že variácie trvania a intenzity jej správania, na ktoré poukázala v rámci prvej časti tretieho žalobného dôvodu, odôvodňujú zníženie základnej sumy pokuty, žalobkyňa žiada Všeobecný súd zohľadniť tieto skutočnosti ako poľahčujúce okolnosti.

190 Komisia odmieta tvrdenia žalobkyne a navrhuje tento žalobný dôvod zamietnuť.

191 Tvrdenia uvedené žalobkyňou a PIIT treba preskúmať z hľadiska zásad uvedených v bodoch 110 až 114 vyššie.

– O investíciách vynaložených TP odo dňa dohody s UKE

192 Pokiaľ ide o investície do zariadení, žalobkyňa tvrdí, že podľa dohody s UKE sa zaviazala uskutočniť dva druhy investícií, a to na jednej strane investície, ktorých cieľom je zlepšenie prístupu AO k službám prístupu BSA a službám prístupu LLU, a na druhej strane investície smerujúce k modernizácii poľskej infraštruktúry pevných liniek.

193 Práve tieto posledné investície, odhadované na 761,4 milióna eur od októbra 2009 do konca roka 2011, z ktorých 168,3 milióna eur bolo použitých na konci roka 2010, mali byť podľa žalobkyne zohľadnené ako poľahčujúca okolnosť. Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že tieto investície sú dobrovoľným opatrením idúcim nad rámec opatrení nevyhnutných na ukončenie porušenia konštatovaného Komisiou a že boli v prospech jednak poľských spotrebiteľov, ako aj AO. Tieto investície mali byť považované za opatrenie napravujúce porušenie spáchané TP, porovnateľné a tým, ktoré Všeobecný súd uznal ako poľahčujúcu okolnosť vo svojom rozsudku z 30. apríla 2009, Nintendo a Nintendo of Europe/Komisia (T-13/03, Zb., EU:T:2009:131). Tieto investície sú tiež porovnateľné s platbami, ktoré uskutočnili súkromné školy v Spojenom kráľovstve v prospech výchovného správcovského fondu vo veci riešenej rozhodnutím orgánu hospodárskej súťaže Spojeného kráľovstva z 20. novembra 2006 (vec CA 98/05/2006 – Independent Schools).

194 Na pojednávaní tak žalobkyňa, ako aj PIIT zdôraznili, že viac ako 12 % investícií do modernizácie siete TP sa týkali častí poľského územia, v ktorých neexistovala nijaká infraštruktúra umožňujúca pevný prístup k internetu. Investície v týchto regiónoch nazývaných tiež „biele zóny“ (white spots) alebo „zóny bez digitalizácie“ (digital exclusion zones) nie sú pre AO zaujímavé, najmä z dôvodu hospodárskych a právnych bariér, ktoré ich charakterizujú. V tomto ohľade PIIT zaslala dokumenty potvrdzujúce pozitívne účinky investícií TP pre AO a konečných používateľov, pripojené v prílohe k vyjadreniam žalobkyne a k jej vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania.

195 Žalobkyňa okrem toho tvrdí, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď odmietla považovať tieto investície za poľahčujúcu okolnosť z dôvodu, že nemenia povahu porušenia. Takéto odmietnutie totiž predpokladá, že za poľahčujúce okolnosti možno považovať iba okolnosti meniace povahu porušenia. Usmernenia z roku 2006 však uznávajú ako možné poľahčujúce okolnosti také okolnosti, ktoré nemajú vplyv na povahu porušenia, ako je spolupráca s Komisiou. Žalobkyňa tvrdí, že odmietnutie zohľadniť tieto investície porušuje tiež zásadu proporcionality.

196 V tomto ohľade treba uviesť, že investície, na ktoré poukazuje žalobkyňa, sú spojené s povinnosťou formulovanou v bode 2 ods. 1 písm. k) dohody s UKE podpísanej na jednej strane predsedom UKE a na druhej strane riaditeľom TP. V súlade s týmto bodom dohody sa TP zaviazala zabezpečiť infraštruktúru pevného prístupu k širokopásmovému internetu umožňujúcu vytvoriť prinajmenšom 1 200 000 nových pripojení podľa postupov opísaných v prílohách k tejto dohode.

197 Jednak podľa ustanovení odôvodnení 6 až 9 preambuly tejto dohody:

„6. Predseda UKE sa domnieva, že TP nedodržiava právne podmienky, ktoré jej ukladajú [jej] rozhodnutia, osobitne povinnosť zákazu diskriminácie, pokiaľ ide o prístup k infraštruktúre TP.

7. Spoločnosti TP sa uložili pokuty vo viacerých desiatkach prípadov najmä z dôvodu, že v lehote nesplnila podmienky zabezpečujúce prístup v oblasti telekomunikácií; že nevykonala ponuku definujúcu rámcové podmienky dohôd o uvoľnení prístupu k miestnej prípojke a pripojené zariadenia (ponuka RUO [ponuka referenčného uvoľnenia]); že porušila rozhodnutie zavádzajúce ponuku Bitstream Access [služby širokopásmového prístupu]; že nesplnila inštrukciu týkajúcu sa

vedenia riadneho účtovníctva a opisu výpočtu nákladov na trhu volaní zo siete TP; že nevykonala rámcovú ponuku TP o prístupe v oblasti telekomunikácií týkajúcu sa pripojenia sietí (ponuka RIO [ponuka referenčného medzipripojenia]) a že neodtajnila obsah dohôd o prístupe v oblasti telekomunikácií.

8. Podľa názoru predsedu UKE právne povinnosti týkajúce sa prístupu k sieti telekomunikácií uložené spoločnosti TP neumožnili zabezpečiť účinnú hospodársku súťaž na dotknutých trhoch, na ktorých je TP operátorom so značnou silou a tento nedostatok účinnej hospodárskej súťaže má podľa predsedu UKE dlhodobú povahu. V dôsledku toho predseda UKE začal práce, ktorých cieľom je uložiť TP z titulu právnych opatrení povinnosť funkčného rozdelenia.
9. S cieľom vyhnúť sa uloženiu povinnosti funkčného rozdelenia TP začala rokovania s aktérmi na trhu telekomunikácií, ktoré majú určiť pravidlá spolupráce s [AO], ktoré podľa TP umožnia odstrániť protisúťažné a diskriminačné správania TP konštatované na dotknutých trhoch, na ktorých je [táto spoločnosť] operátorom so značnou silou“.

198 Na druhej strane podľa bodu 2 ods. 2 dohody s UKE, podľa predsedu UKE, vykonanie zo strany TP všetkých záväzkov prijatých podľa tejto dohody, najmä záväzok stanovený v bode 2 ods. 1 písm. k) o vytvorení 1 200 000 nových pripojení, mohlo viesť k odstráneniu najväčších problémov, ktoré sa odhalili na trhu telekomunikácií, pokiaľ ide o prístup k sieti telekomunikácií, a ktoré sú vymenované v bode 8 preambuly dohody prevzatom v bode 197 vyššie.

199 Vzhľadom na tieto okolnosti treba po prvé konštatovať, že investície vykonané spoločnosťou TP nemožno považovať za opatrenia nápravy porovnateľné s opatreniami, ktoré uznala Komisia vo veci, ktorá bola predmetom rozsudku Nintendo a Nintendo of Europe/Komisia, už citovaného v bode 193 vyššie (EU:T:2009:131).

200 Totiž na rozdiel od kompenzácií dotknutých vo veci, ktorá viedla k rozsudku Nintendo a Nintendo of Europe/Komisia, už citovaného v bode 193 vyššie (EU:T:2009:131), ktoré mali za cieľ odškodniť tretie osoby identifikované v oznámení o výhradách ako osoby, ktorým bola spôsobená finančná ujma z dôvodu trestných správaní inkriminovaných podnikov, vytvorenie nových liniek a investície, ktoré zahŕňalo, nemali za cieľ kompenzáciu vo vzťahu k AO prípadných škôd, ktoré by sa im spôsobili, ale odstrániť z dotknutých trhov, na ktorých TP pôsobila ako operátor so značnou silou, to, čo predseda UKE definoval ako stav „neexistencie účinnej hospodárskej súťaže... dlhodobej povahy“. Okrem toho v rozsahu, v akom investície TP mali za cieľ vytvoriť nové pripojenia, koneční používatelia a AO, ktorí znášali účinky protisúťažných praktík TP, nemohli využívať tieto investície.

201 Investície vykonané spoločnosťou TP nemožno považovať ani za opatrenia nápravy porovnateľné s platbami, ktoré uskutočnili súkromné školy v Spojenom kráľovstve vo veci CA 98/05/2006 – Independent Schools. Totiž z rozhodnutia orgánu hospodárskej súťaže Spojeného kráľovstva vyplýva, že súkromné školy, potrestané za to, že si vymieňali informácie o sadzbách zápisného, uzavreli s orgánom určitú formu dohody, podľa ktorej pokuta, ktorá sa im uložila, bola relatívne nízka. Naopak školy, ktoré sa dopustili porušenia, sa zaviazali prispievať do výchovného správcovského fondu vytvoreného osobitne v prospech žiakov, ktorí navštevovali tieto školy počas univerzitných rokov, pre ktoré sa informácie týkajúce sa zápisného vymieňali. Príspevky dotknutých škôl do správcovského fondu môžu byť porovnávané s platbami vo veci, ktorá viedla k rozsudku Nintendo a Nintendo of Europe/Komisia, už citovanému v bode 193 vyššie (EU:T:2009:131). Naopak, nie sú rovnakej povahy ako investície vykonané spoločnosťou TP, ktorých cieľom nebolo odškodniť AO a konečných používateľov, ktorí znášali účinky praktík TP.

202 Po druhé, hoci záväzky definované v dohode s UKE boli akceptované zo strany TP dobrovoľne, je nutné konštatovať, že boli motivované vôľou TP vyhnúť sa radikálnemu právnemu opatreniu, a to funkčnému rozdeleniu, ktoré zamýšľal príslušný právny orgán s cieľom ukončiť pokračujúce a opakujúce sa porušovania právneho rámca zo strany TP. V tomto ohľade treba doplniť, že tak

z napadnutého rozhodnutia, ako aj zo znenia dohody s UKE prevzatého v bode 197 vyššie vyplýva, že funkčné rozdelenie začal UKE zamýšľať, keď sa ostatné opatrenia prijaté s cieľom prinútiť TP postupovať v súlade s právnym rámcom, najmä s viacerými rozhodnutiami, ktorými jej UKE uložil pokutu, ukázali ako neúčinné (pozri odôvodnenie 153 napadnutého rozhodnutia). Vôľa vyhnúť sa hrozbe funkčného rozdelenia tak oslabuje dobrovoľný charakter záväzkov prijatých podľa dohody, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa.

- 203 Po tretie investície, aj zvýšené a vykonané v menej atraktívnych zónach z obchodného hľadiska, predstavujú normálny prvok podnikateľského života a uskutočňujú sa s perspektívou zisku. Vytvorenie 1 200 000 nových pripojení tak pre TP znamenalo predovšetkým možnosť získať 1 200 000 nových klientov v zónach, v ktorých AO, ktorí nemajú rovnaký rozsah a nedisponujú tými istými zdrojmi ako historický operátor, nemohli investovať. Preto hoci investície do modernizácie a rozvoja poľskej infraštruktúry pevných liniek patriacich TP boli v prospech nepriamo tak konečných užívateľov, ako aj AO, je nutné konštatovať, že tieto investície boli predovšetkým v prospech samotnej TP.
- 204 Po štvrté, nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenia PIT, založené na dokumentoch pripojených k jej vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania a k vyjadreniam žalobkyne, treba najskôr poukázať na ich málo pravdepodobnú povahu. Totiž tézy, ktoré PIIT uvádza vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania a ktoré rozvinula na pojednávaní, sú v rozpore s obsahom dokumentov, ktoré pripája v prílohe k jej vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania. Osobitne rozhodnutie UKE z 28. apríla 2011 pripojené v prílohe 1 k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania, ktoré TP nenapadla na poľských vnútroštátnych súdoch, poukazuje predovšetkým na negatívne účinky, ktoré malo správanie TP na rozvoj trhu prístupu k širokopásmovému internetu v Poľsku, osobitne počas obdobia porušovania. UKE zdôrazňuje, že zavedené právne opatrenia nepriniesli sledované výsledky, pokiaľ ide o odstránenie diskriminačných správaní historického operátora a dodržiavanie rovnosti zaobchádzania so všetkými operátormi.
- 205 Iste, niektoré dokumenty, na ktoré poukázala PIIT, potvrdzujú, že tak AO, ako aj UKE uznali priaznivé účinky dohody s UKE, vrátane investícií, ktoré predpokladala, na AO a konečných používateľov. Tieto priaznivé účinky však nemôžu odôvodniť zníženie základnej výšky pokuty z titulu poľahčujúcich okolností.
- 206 Vyššie uvedené priaznivé účinky sú totiž pripisované dohode ako takej, a nie konkrétne investíciám. V prvom rade tak v dokumente o stratégii regulácie až do roku 2015 z novembra 2012 (príloha 18 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania) UKE uznala priaznivé účinky vykonania všetkých záväzkov prijatých zo strany TP podľa dohody na trh. Rovnako v prezentácii z 20. novembra 2011 o účinkoch dohody, ktorú uzavrel s TP (príloha 23 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania) UKE odkázal na priaznivé účinky celej dohody na AO a konečných používateľov. Okrem toho konštatovaním, že táto dohoda bola v prospech AO a konečných používateľov, najmä rozšírením infraštruktúry telekomunikácie, zlepšením prístupu k tejto infraštruktúre, zvýšenou hospodárskou súťažou na dotknutom trhu a znížením cien, UKE doplnila, že rovnako priniesla výhody samotnej TP, najmä tým, že jej umožnila vyhnúť sa funkčnému rozdeleniu a prípadným sporom týkajúcim sa porušenia zásady zákazu diskriminácie. Nakoniec vo svojej osobitnej správe z mája 2010 (príloha 3 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania) Netia, ktorá je najväčším konkurentom TP na maloobchodnom trhu, uznáva, že ustanovenia dohody týkajúce sa dodržiavania zásady zákazu diskriminácie by jej mali umožniť urýchliť aktiváciu nových predplatiteľských liniek prostredníctvom siete TP. Pokiaľ ide o investície TP do infraštruktúry, Netia sa obmedzuje iba na oznámenie, že zvýšia veľkosť trhu, na ktorom je aktívna.
- 207 Zlepšenie situácie na dotknutom trhu vyplývajúce zo zmeny správania TP, ktoré nasledovalo po podpísaní dohody s UKE, bolo Komisiou tiež zohľadnené. Komisia totiž rozhodla zvoliť deň podpísania dohody ako deň skončenia porušovania.

208 Vzhľadom na tieto úvahy nemožno vytýkať Komisii, že nepriznala TP výhodu poľahčujúcich okolností z titulu investícií, ktoré uskutočnila s cieľom modernizovať poľskú infraštruktúru pevných liniek. V tomto ohľade je nepodstatné zistiť, či môžu byť za poľahčujúce okolnosti považované iba okolnosti, ktoré menia povahu porušenia alebo tiež okolnosti, ktoré nemajú takúto kvalitu.

209 Z toho vyplýva, že odmietnutie priznať žalobkyni výhodu poľahčujúcej okolnosti z titulu investícií vykonaných na základe dohody s UKE nemožno považovať za porušenie bodu 29 usmernení z roku 2006 ani za porušenie zásady proporcionality.

– O dobrovoľnom skončení porušovania

210 Žalobkyňa, podporovaná PIIT, zdôrazňuje, že podľa dohody s UKE dobrovoľne skončila porušovania a tvrdí, že je v rozpore so zásadou proporcionality, ako aj s bodom 29 usmernení z roku 2006 nepriznať jej nijakú poľahčujúcu okolnosť z dôvodu, že nedošlo k skončeniu porušovania ihneď po zásahu Komisie. V tomto ohľade uvádza, že od decembra 2008, to znamená už dva mesiace po inšpekciách Komisie v jej priestoroch organizovaných od 23. do 26. septembra 2008 a až do podpísania dohody s UKE 22. októbra 2009, sa TP aktívne zapájala do nápravy zneužívania konštatovaného Komisiou.

211 V súlade s bodom 29 prvou zarážkou usmernení z roku 2006 základná suma pokuty môže byť znížená, ak Komisia konštatuje existenciu poľahčujúcich okolností, akou napríklad je skutočnosť, že dotknutý podnik predloží dôkaz, že ukončil porušovanie už od prvých intervencií Komisie.

212 Toto ustanovenie v podstate preberá bod 3 usmernení z roku 1998. Pokiaľ ide o tento bod, na jednej strane Všeobecný súd dospel k záveru, že jeho účelom bolo v prípade, keď Komisia začne v tomto smere vyšetrovanie, podnietiť podniky, aby okamžite ukončili svoje protisúťažné správanie (rozsudok z 13. júla 2011, Schindler Holding a i./Komisia, T-138/07, Zb., EU:T:2011:362, bod 274).

213 Na druhej strane podľa judikatúry skončenie porušenia po prvom zásahu Komisie môže byť logicky poľahčujúcou okolnosťou len vtedy, ak existujú dôvody predpokladať, že dotknuté podniky boli motivované ukončiť svoje protisúťažné správanie predmetným zásahom (rozsudok z 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisia, C-679/11 P, EU:C:2013:606, bod 80). Inými slovami na to, aby skončenie porušenia mohlo byť uznané ako poľahčujúca okolnosť, treba, aby existoval príčinný vzťah medzi zásahmi Komisie a dotknutým skončením porušovania.

214 V predmetnej veci je však nutné najskôr konštatovať, že TP neprerušila svoje protisúťažné správanie ihneď po prvom zásahu Komisie, a to po inšpekciách v jej priestoroch vo Varšave, vykonaných Komisiou za pomoci poľského úradu pre hospodársku súťaž od 23. do 26. septembra 2008. Totiž, hoci TP začala postupne dodržiavať svoje právne povinnosti od konca roku 2008, z odôvodnení 574 a 577 napadnutého rozhodnutia vyplýva, bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, že AO mali aj naďalej ťažkosti spojené s prístupom k veľkoobchodným produktom širokopásmového prístupu BSA a LLU pre inkriminovanému správaniu TP, a to aj po podpísaní dohody s UKE 22. októbra 2009.

215 Ďalej, ako vyplýva z odôvodnení 78 a 567 až 571 napadnutého rozhodnutia, ako aj z bodu 197 vyššie, a bez toho, aby to žalobkyňa spochybnila, hlavný dôvod podpísania dohody s UKE bolo vyhnúť sa funkčnému rozdeleniu zamýšľanému UKE z dôvodu nepretržitého porušovania právnych povinností týkajúcich sa prístupu k jej sieti TP. Vzhľadom na túto skutočnosť príčinný vzťah požadovaný judikatúrou medzi inšpekciami Komisie a skončením porušovania zo strany TP nemožno považovať za preukázaný.

- 216 Nakoniec, hoci ako sa uviedlo v bode 214 vyššie, AO mali aj naďalej ťažkosti spojené s prístupom k veľkoobchodným produktom širokopásmového prístupu BSA a LLU, Komisia uznala význam tejto dohody a skutočnosť, že znamenala obrat v správaní TP tým, že zvolila deň podpísania dohody za deň skončenia porušovania. Uzavretie tejto dohody tak malo významný dosah na výpočet pokuty v rozsahu, v akom zastavila multiplikačnú sadzbu uplatňovanú v závislosti od trvania porušovania.
- 217 Za týchto okolností odmietnutie priznať TP výhodu poľahčujúcej okolnosti podľa bodu 29 prvej zarážky usmernení z roku 2006 nemožno považovať ani za porušenie tohto ustanovenia, ani za porušenie zásady proporcionality.
- O záväzkoch navrhnutých spoločnosťou TP
- 218 Žalobkyňa pripomína, že TP predložila návrh záväzkov a že tento návrh bol zamietnutý. Uvádza, že tento návrh, hoci zamietnutý, mal byť považovaný ako prejav skutočnej spolupráce v zmysle bodu 29 usmernení z roku 2006. Odmietnutie Komisie zohľadniť tento návrh záväzkov pri výpočte pokuty je okrem toho v rozpore so zásadou proporcionality.
- 219 Podľa bodu 29 štvrtej zarážky usmernení z roku 2006 základná suma pokuty môže byť znížená, ak Komisia konštatuje existenciu poľahčujúcich okolností, akou je napríklad skutočnosť, že dotknutý podnik účinne spolupracuje s Komisiou nad rámec pôsobnosti oznámenia „zhovievavosti“ a nad rámec jeho povinnosti spolupráce.
- 220 V tomto ohľade podľa ustálenej judikatúry zníženie sumy pokuty z dôvodu spolupráce v priebehu správneho konania sa zakladá na úvahe, že taká spolupráca uľahčuje úlohu Komisie pri zisťovaní porušenia (pozri rozsudok z 19. mája 2010, Boliden a i./Komisia, T-19/05, Zb., EU:T:2010:203, bod 104 a citovanú judikatúru).
- 221 Pri zohľadnení judikatúry citovanej v bode 114 vyššie treba pripomenúť, že Komisia si zachováva určitú mieru voľnej úvahy na účely celkového posúdenia významu prípadného zníženia sumy pokuty z titulu poľahčujúcich okolností (rozsudok zo 16. júna 2011, FMC Foret/Komisia, T-191/06, Zb., EU:T:2011:277, bod 333). Táto miera jej musí byť priznaná osobitne vtedy, ak ide o posúdenie užitočnosti spolupráce dotknutého podniku pre konanie, ako aj úrovne, na akej táto spolupráca uľahčuje jej úlohu pri zisťovaní porušenia.
- 222 V predmetnej veci žalobkyňa uvádza, že pred prijatím oznámenia o výhradách TP vyzvala Komisiu na diskusiu o návrhu záväzkov, podľa ktorého najmä navrhla Komisii právnu záväznosť dohody s UKE, poskytovať jej veľkoobchodné služby širokopásmového prístupu BSA a LLU v rámci rozdielnej a špecifickej obchodnej operácie, zaviesť kódex riadnych praktík a stanoviť systém dohľadu nad jej povinnosťami zverený nezávislému subjektu.
- 223 Na jednej strane sa však Všeobecný súd domnieva, že záväzky navrhnuté TP neboli spôsobilé uľahčiť Komisii zistenie porušenia. Totiž z týchto záväzkov vyplýval prísľub zlepšiť správanie TP a týkali sa tak skôr skončenia porušovania, ktorého existencia už nevyvolávala pochybnosti.
- 224 Na druhej strane sa Všeobecný súd domnieva, že bod 29 štvrtá zarážka usmernení z roku 2006 nemôže byť rozumne vykladaná ako v tom zmysle, že jednoduchá skutočnosť, že podnik navrhne záväzky v priebehu správneho konania, stačí na preukázanie skutočnej spolupráce s Komisiou idúcej nad rámec povinnosti spolupracovať a v dôsledku toho zaručiť tomuto podniku zníženie pokuty. Ak by išlo o takýto prípad, každému podniku nachádzajúcemu sa v situácii žalobkyne by stačilo na dosiahnutie zníženia sumy pokuty predložiť návrhy záväzkov bez ohľadu na ich kvalitu a schopnosť uľahčiť úlohu Komisie zistiť porušenie. Takýto výklad je teda v rozpore s *ratio legis* bodu 29 usmernení z roku 2006, ktorým je povzbudiť podniky, aby začali úzko a podstatne spolupracovať s Komisiou.

225 Vzhľadom na vyššie uvedené odmietnutie priznať TP výhodu poľahčujúcej okolnosti podľa bodu 29 štvrtej zarážky usmernení z roku 2006 nemožno považovať ani za porušenie tohto ustanovenia, ani za porušenie zásady proporcionality.

3. O návrhoch na zmenu

226 Najskôr treba uviesť, že vzhľadom na to, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje nijakú nezákonnosť alebo neoprávnenosť, návrhy na zmenu nemôžu byť prijaté v rozsahu, v akom smerujú k tomu, aby Všeobecný súd vyvodil dôsledky, pokiaľ ide o výšku pokuty, z týchto nezákonností alebo neoprávneností.

227 Ďalej treba preskúmať, z hľadiska všetkých dôkazov v spise, najmä tých, ktoré zdôrazňovala žalobkyňa, či Všeobecnému súdu prislúcha z titulu jeho neobmedzenej právomoci nahradiť sumu pokuty stanovenú Komisiou novou pokutou z dôvodu, že pokuta stanovená Komisiou nie je primeraná.

228 Z tohto preskúmania vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, spôsob, akým Komisia zohľadnila v napadnutom rozhodnutí variácie trvania a intenzity jej správania, bol primeraný okolnostiam predmetnej veci, v súlade s požiadavkami spravodlivosti a neobsahoval nijaké chyby alebo nerovnosti.

229 Okrem toho v súlade s judikatúrou citovanou v bode 67 vyššie treba poukázať na neexistenciu okolností, o ktorých Komisia nemala vedomosť v čase prijímania napadnutého rozhodnutia a s ktorými by bol neskôr oboznámený súd Únie, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť zmenu výšky pokuty.

230 Za týchto okolností treba zamietnuť návrhy na zmenu predložené žalobkyňou a v nadväznosti na to zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

231 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

232 Keďže Komisia nenavrhol, aby bola PIIT uložená povinnosť nahradiť trovy konania spojené s jej vedľajším účastníctvom, nie je PIIT povinná tieto trovy nahradiť.

233 ECTA znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 138 ods. 3 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Orange Polska S.A. znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.**
- 3. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji a European Competitive Telecommunications Association znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Gratsias

Kānčeva

Wetter

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. decembra 2015.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
1. Technologický, legislatívny a skutkový kontext napadnutého rozhodnutia	2
2. Správne konanie	4
3. Napadnuté rozhodnutie	5
Konanie a návrhy účastníkov konania	6
Právny stav	8
1. O rozsahu sporu	8
2. O návrhoch na zrušenie	9
O návrhoch na úplné zrušenie napadnutého rozhodnutia	9
O návrhoch na čiastočné zrušenie napadnutého rozhodnutia	11
O prvom žalobnom dôvode	11
O druhom žalobnom dôvode	12
O treťom žalobnom dôvode	14
– O prvej časti založenej na nezohľadnení skutočnosti, že trvanie rôznych podstatných znakov porušenia a ich intenzita sa v priebehu času menili	15
– O druhej časti založenej na existencii chýb týkajúcich sa záverov Komisie o vplyve porušenia na dotknuté trhy	23
O štvrtom žalobnom dôvode	27
– O investíciách vynaložených TP odo dňa dohody s UKE	28
– O dobrovoľnom skončení porušovania	31
– O záväzkoch navrhnutých spoločnosťou TP	32
3. O návrhoch na zmenu	33
O trovách	33